

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLINGS FÖRDRAGSSERIE

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER

2003

Utgiven i Helsingfors den 19 februari 2003

Nr 18—19

INNEHÅLL

Nr		Sidan
18	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem	325
19	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem samt av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen	327

Nr 18

(Finlands författningssamlings nr 1/2002)

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

Given i Helsingfors den 4 januari 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Nice den 26 februari 2001 mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Repu-

bliken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ingångna Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

RP 93/2001
UtUB 17/2001
RSv 214/2001

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten
av denna lag kan utfärdas genom förordning
av republikens president.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms
genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 4 januari 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 19

(Finlands författningssamlings nr 116/2003)

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem samt av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen

Given i Helsingfors den 14 februari 2003

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i Nice den 26 februari 2001 mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ingångna Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem, vilket riksdagen godkänt den 14 december 2001 och vilket republikens president ratificerat den 4 januari 2002 och beträffande vilket ratifikationsinstrumentet deponerats hos Republiken Italiens regering den 29 februari 2002, är i kraft från den 1 februari 2003, så som därom överenskommit.

Helsingfors den 14 februari 2003

Republikens President**TARJA HALONEN****2 §**

Lagen den 4 januari 2002 om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem (1/2002), till vilken även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall, träder i kraft den 20 februari 2003.

3 §

De bestämmelser i fördraget som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 20 februari 2003.

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

NICEFÖRDRAGET

om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT,

IRLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES PRESIDENT,

REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT,

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SVERIGE,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

SOM ERINRAR om den historiska betydelsen av att delningen av den europeiska kontinenten har upphört,

SOM ÖNSKAR slutföra den process som inleddes genom Amsterdamfördraget i syfte att förbereda Europeiska unionens institutioner så att de kan fungera i en utvidgad union,

SOM ÄR BESLUTNA att på denna grund gå vidare med anslutningsförhandlingarna för att nå fram till en framgångsrik avslutning enligt det förfarande som föreskrivs i Fördraget om Europeiska unionen,

HAR ENATS OM att ändra Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

och har för detta ändamål som sina befullmäktigade utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG:

Louis MICHEL
vice premiärminister och utrikesminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK:

Mogens LYKKETOFT
utrikesminister

FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLANDS PRESIDENT:

Joseph FISCHER
förbundsutrikesminister samt ställföreträdande förbundskansler

REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT:

Georgios PAPANDREOU
utrikesminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN:

Josep PIQUÉ I CAMPS
utrikesminister

REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT:

Hubert VÉDRINE
utrikesminister

IRLANDS PRESIDENT:

Brian COWEN
utrikesminister

REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT:

Lamberto DINI
utrikesminister

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG:

Lydie POLFER
vice premiärminister, utrikes- och utrikeshandelsminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA:

Jozias Johannes VAN AARTSEN
utrikesminister

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES PRESIDENT:

Benita FERRERO-WALDNER
förbundsutrikesminister

REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT:

Jaime GAMA
vice premiärminister (Ministro de Estado), utrikesminister

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT:

Erkki TUOMIOJA
utrikesminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SVERIGE:

Anna LINDH
utrikesminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRI-
TANNIEN OCH NORDIRLAND:

Robin COOK
Utrikes- och samväldesminister

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

FÖRSTA DELEN

MATERIELLA ÄNDRINGAR

ARTIKEL 1

Fördraget om Europeiska unionen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. Artikel 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

1. Rådet får på motiverat förslag från en tredjedel av medlemsstaterna, från Europaparlamentet eller från kommissionen med en majoritet på fyra femtedelar av sina medlemmar och efter Europaparlamentets samtycke slå fast att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter principer som anges i artikel 6.1 och lämna lämpliga rekommendationer till denna stat. Innan detta slås fast skall rådet höra den berörda medlemsstaten och får enligt samma förfarande anmoda oberoende personer att inom rimlig tid lägga fram en rapport om situationen i den berörda medlemsstaten.

Rådet skall regelbundet kontrollera om de skäl som har lett till ett sådant fastslående fortfarande äger giltighet.

2. Rådet, som skall sammanträda på statschefs- eller regeringschefs nivå, får på förslag från en tredjedel av medlemsstaterna eller från kommissionen och efter Europaparlamentets samtycke, samt efter att ha uppmanat den ifrågavarande medlemsstatens regering att framföra sina synpunkter, enhälligt slå fast att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel 6.1.

3. När ett fastslående enligt punkt 2 har gjorts får rådet, som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet, besluta om att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av detta fördrag, inbegripet

rösträtten i rådet för företrädaren för den medlemsstatens regering. Rådet skall därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt detta fördrag skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

4. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 3, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

5. Vid tillämpningen av denna artikel skall rådet fatta beslut utan att beakta rösten från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Att personligen närvarande eller företrädade medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att sådana beslut som avses i punkt 2 antas. En kvalificerad majoritet skall anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 3 tillfälligt inte får utövas.

6. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 skall Europaparlamentet fatta beslut med två tredjedelar av de avgivna rösterna, vilka skall representera en majoritet av dess ledamöter.”

2. Artikel 17 skall ersättas med följande:

”Artikel 17

1. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall omfatta alla frågor som gäller unionens säkerhet, inklusive den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som skulle kunna leda till ett gemensamt försvar, om Europeiska rådet beslutar det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant

beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Unionens politik enligt denna artikel skall inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och den skall respektera de förpliktelser som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom Atlantpaksorganisationen (Nato), har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen.

Den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik skall, på det sätt som medlemsstaterna anser lämpligt, stödjas av samarbete mellan dem på krigsmaterielområdet.

2. De frågor som avses i denna artikel skall omfatta humanitära insatser och räddningsinsatser, fredsbevarande insatser och insatser med stridskrafter vid krishantering, inklusive fredsskapande åtgärder.

3. Sådana beslut som har försvarsmässiga konsekvenser och som behandlas i denna artikel skall fattas utan att det påverkar den politik och de förpliktelser som avses i punkt 1 andra stycket.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra utvecklingen av ett närmare samarbete mellan två eller flera medlemsstater på bilateral nivå inom ramen för Västeuropeiska unionen (VEU) och Nato, förutsatt att ett sådant samarbete inte strider mot eller hindrar det samarbete som föreskrivs i denna avdelning.

5. För att främja målen i denna artikel kommer bestämmelserna i denna artikel att ses över i enlighet med artikel 48.”

3. I artikel 23.2 första stycket skall följande tredje strecksats läggas till:

--”-- utse en särskild representant i enlighet med artikel 18.5.”

4. Artikel 24 skall ersättas med följande:

”Artikel 24

1. När det är nödvändigt att ingå ett avtal med en eller flera stater eller internationella organisationer för att genomföra denna avdelning får rådet bemyndiga ordförandelandet, som om det är lämpligt skall biträdas av kommissionen, att inleda förhandlingar i detta syfte. Sådana avtal skall ingås av rådet efter rekommendation av ordförandelandet.

2. Rådet skall besluta enhälligt när avtalet avser en fråga där enhällighet krävs för att fatta interna beslut.

3. När avtalet syftar till att genomföra en gemensam åtgärd eller en gemensam ståndpunkt skall rådet fatta beslut med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 23.2.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall också gälla frågor som omfattas av avdelning VI. När ett avtal avser en fråga där kvalificerad majoritet krävs för antagande av interna beslut eller åtgärder skall rådet besluta med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 34.3.

5. Ett avtal skall inte vara bindande för en medlemsstat vars företrädare i rådet förklarar att medlemsstaten måste uppfylla vissa krav som följer av dess egna konstitutionella förfaranden; de övriga rådsmedlemmarna kan enas om att avtalet likväl skall gälla provisoriskt.

6. De avtal som ingås enligt de villkor som fastställs i denna artikel är bindande för unionens institutioner.”

5. Artikel 25 skall ersättas med följande:

”Artikel 25

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall en kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik övervaka den internationella situationen på de områden som

omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och bidra till att utforma politiken genom att avge yttranden till rådet på begäran av detta eller på eget initiativ. Kommittén skall också övervaka genomförandet av den beslutade politiken, dock utan att det påverkar ordförandelandets eller kommissionens befogenheter.

Inom ramen för denna avdelning skall kommittén på rådets ansvar utöva politisk kontroll och strategisk ledning av krishanteringsinsatser.

Rådet får, för en krishanteringsinsats som beslutats av rådet och vars varaktighet rådet beslutar om, bemyndiga kommittén att fatta lämpliga beslut om den politiska kontrollen och den strategiska ledningen av insatsen utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47.”

6. Följande artiklar skall införas:

”Artikel 27a

1. Närmare samarbeten på något av de områden som avses i denna avdelning skall syfta till att värna hela unionens värderingar och främja hela unionens intressen genom att bekräfta dess identitet som sammanhållande kraft på den internationella arenan. Sådana samarbeten skall respektera

– den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitikens principer, mål, allmänna riktlinjer och samstämmighet samt de beslut som fattas inom ramen för denna politik,

– Europeiska gemenskapens befogenheter, och

– samstämmigheten mellan unionens samlade politik och dess yttre åtgärder.

2. Artiklarna 11–27 och artiklarna 27b–28 skall tillämpas på närmare samarbeten enligt den här artikeln, om inte annat föreskrivs i artikel 27c och artiklarna 43-45.

Artikel 27b

Närmare samarbeten enligt denna avdelning skall avse genomförande av en gemensam åtgärd eller en gemensam ståndpunkt. De får inte avse frågor som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

Artikel 27c

De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan enligt artikel 27b skall rikta en begäran om detta till rådet.

Denna begäran skall översändas till kommissionen och för kännedom till Europaparlamentet. Kommissionen skall avge ett yttrande, särskilt om samstämmigheten mellan det närmare samarbete som planeras och unionens politik. Bemyndigandet skall ges av rådet, som skall besluta i enlighet med artikel 23.2 andra och tredje styckena med beaktande av artiklarna 43-45.

Artikel 27d

Utan att det påverkar ordförandelandets eller kommissionens befogenheter, skall rådets generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, särskilt se till att Europaparlamentet och alla rådsmedlemmar fullt ut informeras om genomförandet av de närmare samarbetena inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Artikel 27e

Varje medlemsstat som önskar delta i ett närmare samarbete enligt artikel 27c skall anmäla sin avsikt till rådet och informera kommissionen. Kommissionen skall inom tre månader efter att ha mottagit anmälan avge ett yttrande till rådet. Rådet skall inom fyra månader efter att ha mottagit anmälan fatta beslut om denna begäran och om eventuella särskilda bestämmelser som det anser nödvändiga. Beslutet skall anses godkänt, om inte rådet inom samma tid med kvalificerad majoritet beslutar att skjuta upp det; i så fall

skall rådet motivera sitt beslut och bestämma en tidsfrist för ny behandling av ärendet.

Vid tillämpning av denna artikel skall rådet fatta beslut med kvalificerad majoritet. Kvalificerad majoritet skall anses vara samma andel av de vägda rösterna och samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas antal som de andelar som anges i artikel 23.2 tredje stycket.”

7. I artikel 29 andra stycket skall andra strecksatsen ersättas med följande:

– närmare samarbete mellan rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet genom Europeiska enheten för rättsligt samarbete (Eurojust), i enlighet med artiklarna 31 och 32,”

8. Artikel 31 skall ersättas med följande:

”Artikel 31

1. De gemensamma insatserna i det straffrättsliga samarbetet skall omfatta

a) underlättande och påskyndande av samarbete mellan behöriga ministerier och rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet, när detta visar sig vara lämpligt, genom Eurojust, när det gäller rättsliga förfaranden och verkställighet av beslut,

b) underlättande av utlämning mellan medlemsstaterna,

c) säkerställande av förenlighet mellan tillämpliga regler i medlemsstaterna, när detta är nödvändigt för att förbättra samarbetet,

d) förebyggande av behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna,

e) gradvisa beslut om åtgärder som fastställer minimiregler avseende brottsrekvisit och påföljder på områdena organiserad brottslighet, terrorism och olaglig narkotikahandel.

2. Rådet skall uppmuntra till samarbete genom Eurojust och

a) möjliggöra för Eurojust att underlätta en god samordning mellan medlemsstaternas nationella åklagarmyndigheter,

b) främja att Eurojust stöder brottsutredningar som gäller grov gränsöverskridande brottslighet, i synnerhet om den är organiserad, med beaktande bland annat av Europols analyser,

c) underlätta för Eurojust att bedriva ett nära samarbete med det europeiska rättsliga nätverket, särskilt för att underlätta verkställighet av framställningar om rättslig hjälp och om utlämning.”

9. Artikel 40 skall ersättas med följande artiklar 40, 40a och 40b:

”Artikel 40

1. Närmare samarbeten på något av de områden som avses i denna avdelning skall syfta till att möjliggöra för unionen att snabbare utvecklas till ett område med frihet, säkerhet och rättvisa samtidigt som Europeiska gemenskapens befogenheter samt målen i denna avdelning respekteras.

2. Artiklarna 29–39 och artiklarna 40a, 40b och 41 skall tillämpas på de närmare samarbeten som avses i den här artikeln, om inte annat föreskrivs i artikel 40a och artiklarna 43–45.

3. De bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som rör domstolens behörighet och utövandet av denna behörighet skall tillämpas på denna artikel samt artiklarna 40a och 40b.

Artikel 40a

1. De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan enligt artikel 40 skall rikta en begäran till kommissionen, som kan lägga fram ett förslag för rådet om detta. Om kommissionen inte lägger fram något förslag, skall den underrätta de berörda medlemsstaterna om skälen till detta. Dessa får då lägga fram ett initiativ för rådet

för att erhålla bemyndigande till det närmare samarbetet i fråga.

2. Ett bemyndigande enligt punkt 1 skall med beaktande av artiklarna 43-45 ges av rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen eller på minst åtta medlemsstaters initiativ och efter att ha hört Europaparlamentet. Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

En rådsmedlem får begära att frågan hänskjuts till Europeiska rådet. Efter ett sådant hänskjutande får rådet fatta beslut i enlighet med bestämmelserna i första stycket i denna punkt.

Artikel 40b

Varje medlemsstat som önskar delta i ett närmare samarbete enligt artikel 40a skall anmäla sin avsikt till rådet och till kommissionen, som inom tre månader efter att ha mottagit anmälan skall avge ett yttrande till rådet, eventuellt tillsammans med en rekommendation om särskilda bestämmelser som den anser nödvändiga för att den berörda medlemsstaten skall kunna delta i samarbetet. Rådet skall inom fyra månader efter att ha mottagit anmälan fatta beslut om denna begäran. Beslutet skall anses godkänt, om inte rådet inom samma tid med kvalificerad majoritet beslutar att skjuta upp det; i så fall skall rådet motivera sitt beslut och bestämma en tidsfrist för ny behandling av ärendet.

Vid tillämpning av denna artikel skall rådet fatta beslut enligt de villkor som anges i artikel 44.1.”

10. (Berör inte den svenska versionen.)

11. Artikel 43 skall ersättas med följande:

”Artikel 43

De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan får använda sig av de institutioner, förfaranden och mekanismer som föreskrivs i det här fördraget

och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, förutsatt att samarbetet

a) syftar till att främja unionens och gemenskapens mål, skydda och tjäna deras intressen samt förstärka deras integrationsprocess,

b) respekterar nämnda fördrag och unionens gemensamma institutionella ram,

c) respekterar gemenskapens regelverk och de åtgärder som vidtagits enligt övriga bestämmelser i nämnda fördrag,

d) faller inom unionens eller gemenskapens behörighet och inte avser områden där gemenskapen är ensam behörig,

e) inte påverkar den inre marknaden som den definieras i artikel 14.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller den ekonomiska och sociala sammanhållningen enligt avdelning XVII i samma fördrag,

f) inte innebär något hinder eller någon diskriminering i handeln mellan medlemsstaterna och inte leder till snedvridning av konkurrensen dem emellan,

g) inbegriper minst åtta medlemsstater,

h) respekterar icke deltagande medlemsstaters befogenheter, rättigheter och skyldigheter,

i) inte påverkar bestämmelserna i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar,

j) är öppet för alla medlemsstater i enlighet med artikel 43b.”

12. Följande artiklar skall införas:

”Artikel 43a

Närmare samarbeten får endast inledas som en sista utväg, när det i rådet har fastställts att de för samarbetena uppställda målen inte kan

uppnås inom rimlig tid med tillämpning av relevanta bestämmelser i fördragen.

Artikel 43b

När de närmare samarbetena upprättas skall de vara öppna för alla medlemsstater. De skall även vara öppna när som helst i enlighet med artiklarna 27e och 40b i det här fördraget samt artikel 11a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, under förutsättning att de iakttar grundbeslutet och de beslut som fattas inom ramen för detta. Kommissionen och de medlemsstater som deltar i ett närmare samarbete skall se till att så många medlemsstater som möjligt uppmuntras att delta.”

13. Artikel 44 skall ersättas med följande artiklar 44 och 44a:

”Artikel 44

1. Vid antagande av de rättsakter och beslut som är nödvändiga för att genomföra ett närmare samarbete enligt artikel 43, skall de relevanta institutionella bestämmelserna i detta fördrag och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas. Alla rådsmedlemmar skall kunna delta i överläggningarna, men endast de som företräder de medlemsstater som deltar i det närmare samarbetet får delta i beslutsfattandet. Kvalificerad majoritet skall anses vara samma andel av de vägda rösterna och samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas antal som de andelar som anges i artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 23.2 andra och tredje styckena i det här fördraget vad avser ett närmare samarbete på grundval av artikel 27c. För enhällighet krävs endast de berörda rådsmedlemmarnas röster.

Sådana rättsakter och beslut skall inte ingå i unionens regelverk.

2. Medlemsstaterna skall, i den mån de berörs, tillämpa de rättsakter och beslut som antas för att genomföra det närmare samarbete som de deltar i. Sådana rättsakter och beslut skall vara bindande endast för de

medlemsstater som deltar i detta och, i förekommande fall, vara direkt tillämpliga endast i dessa stater. De medlemsstater som inte deltar i detta närmare samarbete får inte hindra de deltagande medlemsstaterna från att genomföra det.

Artikel 44a

Andra utgifter för genomförandet av ett närmare samarbete än de förvaltningskostnader som institutionerna åsamkas skall bäras av de deltagande medlemsstaterna, om inte rådet med enhällighet bland alla sina medlemmar och efter att ha hört Europaparlamentet beslutar något annat.”

14. Artikel 45 skall ersättas med följande:

”Artikel 45

Rådet och kommissionen skall se till att de åtgärder som vidtas på grundval av denna avdelning är samstämmiga såväl inbördes som med unionens och gemenskapens politik och skall samarbeta i detta syfte.”

15. Artikel 46 skall ersättas med följande:

”Artikel 46

De bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen som rör Europeiska gemenskapernas domstols behörighet och utövandet av denna behörighet skall endast tillämpas på följande bestämmelser i det här fördraget:

a) Bestämmelserna om ändring av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen i syfte att upprätta Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

b) Bestämmelserna i avdelning VI enligt de villkor som föreskrivs i artikel 35.

c) Bestämmelserna i avdelning VII enligt de villkor som föreskrivs i artiklarna 11 och 11a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 40 i det här fördraget.

d) Artikel 6.2 i fråga om institutionernas verksamhet i den mån som domstolen har behörighet enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och enligt det här fördraget.

e) I artikel 7, endast de regler som avser förfarandet, när domstolen fattar beslut på begäran av den berörda medlemsstaten och inom en månad från det att rådet gjort det fastslående som avses i den artikeln.

f) Artiklarna 46-53.”

ARTIKEL 2

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. Artikel 11 skall ersättas med följande artiklar 11 och 11a:

”Artikel 11

1. De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan på något av de områden som avses i detta fördrag skall rikta en begäran till kommissionen, som kan lägga fram ett förslag för rådet om detta. Om kommissionen inte lägger fram något förslag, skall den underrätta de berörda medlemsstaterna om skälen till detta.

2. Ett bemyndigande att inleda ett närmare samarbete enligt punkt 1 skall med beaktande av artiklarna 43-45 i Fördraget om Europeiska unionen ges av rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet. Om det närmare samarbetet avser ett område som omfattas av förfarandet i artikel 251 i det här fördraget, krävs Europaparlamentets samtycke.

En rådsmedlem får begära att frågan hänskjuts till Europeiska rådet. Efter ett sådant hänskjutande får rådet fatta beslut i enlighet med bestämmelserna i första stycket i denna punkt.

3. De rättsakter och beslut som är nödvändiga för att genomföra det närmare samarbetet skall vara underkastade alla relevanta bestämmelser i detta fördrag, om inte annat föreskrivs i denna artikel och artiklarna 43-45 i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 11a

Varje medlemsstat som önskar delta i ett närmare samarbete enligt artikel 11 skall anmäla sin avsikt till rådet och till kommissionen, som inom tre månader efter att ha mottagit anmälan skall avge ett yttrande till rådet. Inom fyra månader efter det att anmälan har mottagits skall kommissionen fatta beslut i frågan och om eventuella särskilda bestämmelser som den anser nödvändiga.”

2. I artikel 13 skall den nuvarande texten betecknas punkt 1 och följande punkt 2 läggas till:

”2. Med avvikelse från punkt 1 skall rådet fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel 251 när rådet, i syfte att stödja de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att bidra till att förverkliga målen i punkt 1, beslutar om stimulansåtgärder på gemenskapsnivå, som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.”

3. Artikel 18 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

1. Varje unionsmedborgare skall ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i detta fördrag och i bestämmelserna om genomförande av fördraget.

2. Om en åtgärd från gemenskapens sida är nödvändig för att uppnå detta mål och om inte befogenheter för detta föreskrivs i detta fördrag, kan rådet anta bestämmelser i syfte att underlätta utövandet av de rättigheter som avses i punkt 1. Rådet skall besluta enligt förfarandet i artikel 251.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas på bestämmelser om pass, identitetskort, uppehållstillstånd eller andra jämförbara dokument och inte heller på bestämmelser om social trygghet eller socialt skydd.”

4. I artikel 67 skall följande punkt läggas till:

”5. Med avvikelse från punkt 1 skall rådet besluta enligt förfarandet i artikel 251 om

– de åtgärder som avses i artikel 63.1 och artikel 63.2 a, om rådet tidigare och i enlighet med punkt 1 i den här artikeln har antagit gemenskapslagstiftning som fastställer gemensamma regler och viktiga principer på dessa områden,

– de åtgärder som avses i artikel 65, med undantag av de aspekter som berör familjerätten.”

5. Artikel 100 skall ersättas med följande:

”Artikel 100

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra förfaranden som föreskrivs i detta fördrag kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om lämpliga åtgärder med hänsyn till det ekonomiska läget, särskilt om det uppstår allvarliga försörjningsproblem i fråga om vissa varor.

2. Om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av stora svårigheter till följd av naturkatastrofer eller osedvanliga händelser utanför dess kontroll, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att på vissa villkor bevilja den berörda medlemsstaten ekonomiskt bistånd

från gemenskapen. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om beslutet.”

6. Artikel 111.4 skall ersättas med följande:

”4. Om inte annat följer av punkt 1 skall rådet med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, besluta om gemenskapens ståndpunkt på internationell nivå när det gäller frågor av särskild betydelse för den ekonomiska och monetära unionen och om hur denna skall företrädas, med iakttagande av den befogenhetsfördelning som anges i artiklarna 99 och 105.”

7. Artikel 123.4 skall ersättas med följande:

”4. Den dag då den tredje etappen börjar skall rådet genom enhälligt beslut av medlemsstaterna utan undantag, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, fastställa de omräkningskurser till vilka deras valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken ecun skall ersätta dessa valutor; ecun skall därmed bli en självständig valuta. Denna åtgärd skall inte i sig ändra ecuns externa värde. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet av nämnda medlemsstater, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa ecun som dessa medlemsstaters gemensamma valuta. Artikel 122.5 andra meningen skall tillämpas.”

8. Artikel 133 skall ersättas med följande:

”Artikel 133

1. Den gemensamma handelspolitiken skall grundas på enhetliga principer, särskilt när det gäller att ändra tulltaxor, ingå tull- och handelsavtal, uppnå enhetlighet i fråga om liberaliseringsåtgärder, exportpolitik samt handelspolitiska skyddsåtgärder, inbegripet åtgärder vid dumpning och subventioner.

2. Kommissionen skall lägga fram förslag för rådet om hur den gemensamma handelspolitiken skall genomföras.

3. Behöver förhandlingar om avtal föras med en eller flera stater eller internationella organisationer, skall kommissionen förelägga rådet rekommendationer och rådet bemyndiga kommissionen att inleda nödvändiga förhandlingar. Rådet och kommissionen skall se till att de avtal som förhandlas fram är förenliga med gemenskapens interna politik och interna regler.

Inom ramen för de direktiv som rådet får utfärda skall kommissionen föra förhandlingarna i samråd med en särskild kommitté, som utsetts av rådet för att biträda kommissionen i denna uppgift. Kommissionen skall regelbundet rapportera till den särskilda kommittén om läget i förhandlingarna.

De relevanta bestämmelserna i artikel 300 skall tillämpas.

4. När rådet utövar sina befogenheter enligt denna artikel, skall det besluta med kvalificerad majoritet.

5. Punkterna 1–4 skall även tillämpas på förhandlingar om och ingående av avtal på de områden som rör handel med tjänster och handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter, i den mån avtalen inte omfattas av dessa punkter och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6.

Med avvikelse från punkt 4 skall rådet besluta enhälligt om förhandlingar om och ingående av ett avtal på något av de områden som avses i första stycket, om avtalet omfattar bestämmelser för vilka enhällighet krävs för att anta interna regler eller om ett sådant avtal avser ett område där gemenskapen ännu inte har utövat sina befogenheter enligt detta fördrag genom att anta interna regler.

Rådet skall besluta enhälligt om förhandlingar om och ingående av ett avtal av horisontell karaktär, i den mån avtalet också

avser föregående stycke eller punkt 6 andra stycket.

Denna punkt skall inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla och ingå avtal med tredje land eller internationella organisationer, under förutsättning att gemenskapsrätten och andra relevanta internationella avtal respekteras i nämnda avtal.

6. Rådet får inte ingå ett avtal om det innehåller bestämmelser som går utöver gemenskapens interna behörighet, särskilt om det medför en harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar inom ett område där detta fördrag utesluter en sådan harmonisering.

I detta avseende skall, med avvikelse från punkt 5 första stycket, avtal rörande handel med kulturella och audiovisuella tjänster, utbildningstjänster samt sociala tjänster och tjänster som rör människors hälsa omfattas av delad behörighet mellan gemenskapen och dess medlemsstater. Förhandlingar om sådana avtal kräver därför, utöver ett gemenskapsbeslut som fattas i enlighet med relevanta bestämmelser i artikel 300, samförstånd mellan medlemsstaterna. De avtal som förhandlas fram på detta sätt skall ingås gemensamt av gemenskapen och medlemsstaterna.

Förhandlingar om och ingående av internationella avtal på transportområdet skall även i fortsättningen omfattas av bestämmelserna i avdelning V och artikel 300.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 första stycket får rådet genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, utvidga tillämpningen av punkterna 1-4 till att avse internationella förhandlingar och avtal om immateriella rättigheter, i den mån de inte omfattas av punkt 5.”

9. Artikel 137 skall ersättas med följande:

”Artikel 137

1. För att uppnå målen i artikel 136 skall gemenskapen understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom följande områden:

a) Förbättringar, särskilt av arbetsmiljön, för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

b) Arbetsvillkor.

c) Social trygghet och socialt skydd för arbetstagarna.

d) Skydd för arbetstagarna då deras anställningsavtal slutar gälla.

e) Information till och samråd med arbetstagarna.

f) Företrädande och kollektivt tillvaratagande av arbetstagarnas och arbetsgivarnas intressen, inbegripet medbestämmande, om inte annat följer av punkt 5.

g) Anställningsvillkor för medborgare i tredje land som lagligt vistas inom gemenskapens territorium.

h) Integrering av personer som står utanför arbetsmarknaden, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 150.

i) Jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden och lika behandling av kvinnor och män på arbetsplatsen.

j) Kampen mot social utslagning.

k) Modernisering av systemen för socialt skydd, utan att det påverkar tillämpningen av punkt c.

2. I detta syfte kan rådet

a) besluta om åtgärder som är avsedda att främja samarbetet mellan medlemsstaterna genom initiativ som syftar till att öka kunskapen, utveckla utbytet av information och

beprövade erfarenheter, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter, med undantag av åtgärder som omfattar harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar,

b) på de områden som avses i punkt 1 a–i genom direktiv anta minimikrav, som skall genomföras gradvis, varvid hänsyn skall tas till rådande förhållanden och tekniska bestämmelser i var och en av medlemsstaterna. I dessa direktiv skall sådana administrativa, finansiella och rättsliga ålägganden undvikas som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

Rådet skall besluta i enlighet med förfarandet i artikel 251 efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, utom på de områden som avses i punkt 1 c, d, f och g i den här artikeln, där rådet skall besluta enhälligt på förslag av kommissionen efter att ha hört Europaparlamentet och nämnda kommittéer. Rådet kan genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet besluta att göra förfarandet i artikel 251 tillämpligt på punkt 1 d, f och g i den här artikeln.

3. En medlemsstat kan på gemensam begäran av arbetsmarknadens parter överlåta åt dessa att genomföra direktiv som har antagits enligt punkt 2.

I så fall skall medlemsstaten se till att arbetsmarknadens parter, senast då ett direktiv skall vara genomfört enligt artikel 249, i samförstånd har vidtagit de åtgärder som behövs; den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontinuerligt kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i direktivet.

4. De bestämmelser som antagits enligt denna artikel

– skall inte påverka medlemsstaternas erkända rätt att fastställa de grundläggande principerna för sina system för social trygghet

och skall inte i väsentlig grad påverka den finansiella jämvikten i dessa,

– skall inte hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa sådana mera långtgående skyddsåtgärder som är förenliga med detta fördrag.

5. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på löneförhållanden, föreningsrätt, strejkrätt eller rätt till lockout.”

10. I artikel 139.2 skall andra stycket ersättas med följande:

”Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet utom när avtalet i fråga innehåller en eller flera bestämmelser som hänför sig till något av de områden för vilka enhällighet krävs enligt artikel 137.2. I så fall skall rådet fatta beslut med enhällighet.”

11. Artikel 144 skall ersättas med följande:

”Artikel 144

Rådet skall, efter att ha hört Europaparlamentet, inrätta en rådgivande kommitté för socialt skydd för att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och med kommissionen i fråga om socialt skydd. Kommittén skall ha följande uppgifter:

– Övervaka den sociala situationen och utvecklingen av politiken för socialt skydd i medlemsstaterna och gemenskapen.

– Underlätta utbytet av information, erfarenheter och goda rutiner mellan medlemsstaterna och med kommissionen.

– Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 sammanställa rapporter och yttranden eller bedriva annan verksamhet inom sitt behörighetsområde på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ.

Kommittén skall, när den utför sitt uppdrag, upprätta lämpliga kontakter med arbetsmarknadens parter.

Varje medlemsstat och kommissionen skall utse två ledamöter i kommittén.”

12. Artikel 157.3 skall ersättas med följande:

”3. Gemenskapen skall bidra till att förverkliga de mål som anges i punkt 1 genom sin politik och verksamhet enligt andra bestämmelser i detta fördrag. Rådet får i enlighet med förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om särskilda åtgärder för att stödja de insatser som görs av medlemsstaterna för att förverkliga de mål som anges i punkt 1.

Denna avdelning får inte utgöra en grund för gemenskapen att införa åtgärder som kan medföra att konkurrensen snedvrids eller som omfattar bestämmelser om skatter eller bestämmelser om anställdas rättigheter och intressen.”

13. I artikel 159 skall tredje stycket ersättas med följande:

”Om särskilda åtgärder behöver vidtas utanför fonderna och utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som beslutas inom ramen för gemenskapens övriga politik, får rådet besluta om sådana särskilda åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.”

14. I artikel 161 skall följande tredje stycke läggas till:

”Från och med den 1 januari 2007 skall rådet besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, efter Europaparlamentets samtycke och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, under förutsättning att den fleråriga budgetplan som skall tillämpas från och med den 1 januari 2007 och det därmed sammanhörande interinstitutionella avtalet har antagits vid den tidpunkten. I annat fall skall det förfarande som föreskrivs i detta

stycke tillämpas från och med den tidpunkt då de antas.”

15. Artikel 175.2 skall ersättas med följande:

”2. Med avvikelse från den beslutsordning som anges i punkt 1 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 95 skall rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, besluta om

- a) bestämmelser av främst skattekaraktär,
- b) åtgärder som påverkar
  - fysisk planering,
  - kvantitativ förvaltning av vattenresurser eller sådana åtgärder som direkt eller indirekt berör tillgången till dessa resurser,
  - markanvändning, med undantag av avfallshantering,
- c) åtgärder som väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

Rådet får enligt de villkor som anges i första stycket definiera de i denna punkt avsedda frågorna i vilka beslut skall fattas med kvalificerad majoritet.”

16. I tredje delen skall följande avdelning läggas till:

”AVDELNING XXI

EKONOMISKT, FINANSIELLT OCH TEKNISKT SAMARBETE MED TREDJE LAND

Artikel 181a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de andra bestämmelserna i detta fördrag, särskilt bestämmelserna i avdelning XX, skall

gemenskapen inom ramen för sin behörighet bedriva ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredje land. Dessa åtgärder skall komplettera medlemsstaternas åtgärder och vara samstämmiga med gemenskapens utvecklingspolitik.

Gemenskapens politik på detta område skall bidra till det allmänna målet att utveckla och befästa demokratin och rättsstaten samt till målet att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om de åtgärder som behövs för att genomföra punkt 1. Rådet skall besluta enhälligt om de associeringsavtal som avses i artikel 310 och om de avtal som skall ingås med unionens kandidatstater.

3. Inom sina respektive behörighetsområden skall gemenskapen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer. De närmare villkoren för samarbete från gemenskapens sida kan bli föremål för avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter; avtalen skall förhandlas fram och ingås i enlighet med artikel 300.

Första stycket skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.”

17. I artikel 189 skall andra stycket ersättas med följande:

”Antalet ledamöter i Europaparlamentet får inte överstiga 732.”

18. Artikel 190.5 skall ersättas med följande:

”5. Europaparlamentet skall, efter yttrande från kommissionen och sedan rådet genom beslut med kvalificerad majoritet gett sitt godkännande, fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina

åligganden. Alla regler eller villkor som rör beskattning av ledamöter eller före detta ledamöter kräver enhällighet i rådet.”

19. I artikel 191 skall följande andra stycke läggas till:

”Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 251 fastställa regler för politiska partier på europeisk nivå och särskilt bestämmelser om deras finansiering.”

20. Artikel 207.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall ansvara för verksamheten vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.”

21. Artikel 210 skall ersättas med följande:

”Artikel 210

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa löner, arvoden och pensioner för kommissionens ordförande och ledamöter, domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare samt för förstainstansrättens ledamöter och justitiesekreterare. Rådet skall med samma majoritet också fastställa alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.”

22. Artikel 214.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, skall med kvalificerad majoritet nominera den person som det

vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet och i samförstånd med den nominerade ordföranden anta förteckningen över de övriga personer som det vill utse till ledamöter av kommissionen, vilken skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemstat.

Ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen som har nominerats på detta sätt skall som kollegium godkännas vid en omröstning i Europaparlamentet. Efter Europaparlamentets godkännande skall rådet genom beslut med kvalificerad majoritet utse ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen.”

23. Artikel 215 skall ersättas med följande:

”Artikel 215

En kommissionsledamots ämbete skall, fränsett vid normala nytillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts.

För den entledigade, avsatte eller avlidne ledamotens återstående mandattid skall en ersättare utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet. Rådet får enhälligt besluta att någon ersättare inte behöver utses.

Om ordföranden begär sitt entledigande, avsätts eller avlider, skall en ersättare utses för återstoden av hans mandattid. Förfarandet enligt artikel 214.2 skall tillämpas när en sådan skall utses.

En ledamot av kommissionen skall kvarstå i ämbetet till dess en ersättare har utsetts eller rådet i enlighet med andra stycket i denna artikel har beslutat att någon ersättare inte behöver utses, utom vid fall av avsättning enligt artikel 216.”

24. Artikel 217 skall ersättas med följande:

”Artikel 217

1. Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande, som skall besluta om den interna organisationen för att säkerställa konsekvens, effektivitet och kollegialitet i kommissionens handlande.

2. Kommissionens olika ansvarsområden skall struktureras och fördelas mellan dess ledamöter av ordföranden. Ordföranden får ändra denna ansvarsfördelning under mandatperioden. Kommissionens ledamöter skall under ledning av ordföranden utföra de uppgifter som denne ålägger dem.

3. Efter kollegiets godkännande skall ordföranden bland kommissionens ledamöter utse vice ordförande.

4. En kommissionsledamot skall begära sitt entledigande om ordföranden efter kollegiets godkännande begär detta.”

25. I artikel 219 skall första stycket utgå.

26. Artikel 220 skall ersättas med följande:

”Artikel 220

Domstolen och förstainstansrätten skall inom ramen för sina respektive behörighetsområden säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag.

Dessutom får särskilda rättsinstanser knytas till förstainstansrätten enligt villkoren i artikel 225a för att, på vissa särskilda områden, utöva domsrätt enligt detta fördrag.”

27. Artikel 221 skall ersättas med följande:

”Artikel 221

Domstolen skall bestå av en domare per medlemsstat.

Domstolen skall sammanträda i olika avdelningar eller i stor avdelning, i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

När så föreskrivs i stadgan kan domstolen även sammanträda i plenum.”

28. Artikel 222 skall ersättas med följande:

”Artikel 222

Domstolen skall biträdas av åtta generaladvokater. På begäran av domstolen får rådet genom enhälligt beslut utöka antalet generaladvokater.

Generaladvokaterna skall vid offentliga domstolsessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, lägga fram motiverade yttranden i ärenden som enligt domstolens stadga kräver deras deltagande.”

29. Artikel 223 skall ersättas med följande:

”Artikel 223

Domstolens domare och generaladvokater skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer; de skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

En del av domartjänsterna och tjänsterna som generaladvokat skall nytillsättas vart tredje år i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

Domarna skall bland sig välja domstolens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Avgående domare och generaladvokater kan utnämnas på nytt.

Domstolen skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Domstolen skall fastställa sina rättegångsregler. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.”

30. Artikel 224 skall ersättas med följande:

”Artikel 224

Förstainstansrätten skall ha minst en domare per medlemsstat. Antalet domare skall fastställas i domstolens stadga. I stadgan kan det föreskrivas att förstainstansrätten skall biträdas av generaladvokater.

Ledamöterna av förstainstansrätten skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av höga domarämbeten. De skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd. En del av ledamöterna skall nytillsättas vart tredje år. Avgående ledamöter kan utnännas på nytt.

Domarna skall bland sig välja förstainstansrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Förstainstansrätten skall utse sin justitisekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Förstainstansrätten skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i domstolens stadga, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen tillämpas på förstainstansrätten.”

31. Artikel 225 skall ersättas med följande:

”Artikel 225

1. Förstainstansrätten skall vara behörig att i första instans pröva och avgöra de ärenden som anges i artiklarna 230, 232, 235, 236 och 238, med undantag av de ärenden som åvilar en särskild rättsinstans och de som enligt stadgan faller under domstolens behörighet. I stadgan kan det fastställas att förstainstansrätten skall vara behörig för andra grupper av ärenden.

Förstainstansrättens avgöranden enligt den-

na punkt kan överklagas till domstolen, dock endast i rättsfrågor, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan.

2. Förstainstansrätten skall vara behörig att pröva och avgöra överklaganden mot avgöranden som fattas av de särskilda rättsinstanser som upprättas enligt artikel 225a.

Förstainstansrättens avgöranden enligt denna punkt kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.

3. Förstainstansrätten skall vara behörig att pröva och avgöra frågor som hänskjutits för förhandsavgörande enligt artikel 234 på särskilda områden som fastställs i stadgan.

Om förstainstansrätten anser att ett ärende kräver ett principbeslut som kan påverka enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten, kan den hänskjuta ärendet till domstolen för beslut.

Förstainstansrättens avgöranden av frågor som hänskjutits för förhandsavgörande kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.”

32. Följande artikel skall införas:

”Artikel 225a

Rådet får genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och domstolen, eller på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, upprätta särskilda rättsinstanser med uppgift att i första instans pröva och avgöra vissa grupper av ärenden på särskilda områden.

I beslutet om upprättandet av en särskild rättsinstans skall bestämmelser om rättsin-

stansens sammansättning fastställas och omfattningen av dess behörighet preciseras.

De särskilda rättsinstansernas beslut kan överklagas till förstainstansrätten endast i rättsfrågor eller, om det i beslutet om upprättande av rättsinstansen så fastställs, även i sakfrågor.

Ledamöterna av de särskilda rättsinstanserna skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av domarämbeten. De skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

De särskilda rättsinstanserna skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i beslutet om upprättandet av den särskilda rättsinstansen, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen och bestämmelserna i domstolens stadga tillämpas på de särskilda rättsinstanserna.”

33. Följande artikel skall införas:

”Artikel 229a

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag får rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta bestämmelser för att i den omfattning som det beslutar ge domstolen behörighet att avgöra tvister som rör tillämpningen av de rättsakter som antagits på grundval av detta fördrag och genom vilka gemenskapsrättigheter avseende industriellt rättsskydd skapas. Rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta dessa bestämmelser i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser.”

34. I artikel 230 skall andra och tredje styckena ersättas med följande:

”För detta ändamål skall domstolen vara behörig att pröva talan som väcks av en

medlemsstat, av Europaparlamentet, av rådet eller av kommissionen rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga föreskrifter, åsidosättande av detta fördrag eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk.

Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som revisionsrätten eller ECB väcker för att tillvarata sina rättigheter.”

35. Artikel 245 skall ersättas med följande:

”Artikel 245

Domstolens stadga skall fastställas i ett särskilt protokoll.

Rådet får genom enhälligt beslut, på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på begäran av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och domstolen, ändra bestämmelserna i stadgan med undantag av avdelning I i denna.”

36. Artikel 247 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Revisionsrätten skall bestå av en medborgare från varje medlemsstat.”

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Revisionsrättens ledamöter skall utses för en tid av sex år. Rådet skall med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet anta den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Revisionsrättens ledamöter kan utnämnas på nytt.

Dessa skall bland sig välja revisionsrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.”

37. Artikel 248 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Revisionsrätten skall granska räkenskaperna över gemenskapens samtliga inkomster och utgifter. Den skall också granska räkenskaperna över samtliga inkomster och utgifter för varje organ som gemenskapen har upprättat, såvida inte den rättsakt varigenom organet upprättats utesluter en sådan granskning.

Revisionsrätten skall till Europaparlamentet och rådet avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, vilken skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Denna förklaring får kompletteras med särskilda bedömningar av varje större område i gemenskapens verksamhet.”

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Revisionsrätten skall upprätta en årsrapport efter utgången av varje budgetår. Rapporten skall överlämnas till gemenskapens övriga institutioner och tillsammans med institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Revisionsrätten får också när som helst framföra synpunkter i särskilda frågor, speciellt i form av särskilda rapporter, och yttra sig på begäran av någon av gemenskapens övriga institutioner.

Revisionsrätten skall anta sina årsrapporter, särskilda rapporter eller yttranden med en majoritet av sina ledamöter. Den kan emellertid inom sig inrätta avdelningar för att anta vissa kategorier av rapporter eller yttranden enligt de villkor som anges i dess arbetsordning.

Den skall biträda Europaparlamentet och rådet när dessa utövar sina kontrollbefogenheter i fråga om genomförandet av budgeten.

Revisionsrätten skall själv fastställa sin

arbetsordning. Denna skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.”

38. I artikel 254.1 och 254.2 skall orden ”Europeiska gemenskapernas officiella tidning” ersättas med orden ”Europeiska unionens officiella tidning”.

39. Artikel 257 skall ersättas med följande:

”Artikel 257

En ekonomisk och social kommitté upprättas härmed. Den skall ha en rådgivande funktion.

Kommittén skall vara sammansatt av företrädare för de olika ekonomiska och sociala grupperingarna i det organiserade civila samhället, särskilt företrädare för tillverkare, jordbrukare, transportföretag, arbetstagare, köpmän, hantverkare, fria yrken, konsumenter och allmänna samhällsintressen.”

40. Artikel 258 skall ersättas med följande:

”Artikel 258

Antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén får inte överstiga 350.

Antalet ledamöter i kommittén skall vara följande:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Irland	9
Italien.....	24
Luxemburg	6
Nederländerna	12
Österrike	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24

Kommitténs ledamöter får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa kommittéledamöternas arvoden.”

41. Artikel 259.1 skall ersättas med följande:

”1. Kommitténs ledamöter skall utses för en tid av fyra år på förslag av medlemsstaterna. Rådet skall med kvalificerad majoritet anta den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Kommitténs ledamöter kan utnämnas på nytt.”

42. Artikel 263 skall ersättas med följande:

”Artikel 263

En rådgivande kommitté, nedan kallad Regionkommittén, som består av företrädare för regionala och lokala organ som valts till ett regionalt eller lokalt organ eller som är politiskt ansvariga inför en vald församling, upprättas härmed.

Antalet ledamöter i Regionkommittén får inte överstiga 350.

Antalet ledamöter i kommittén skall vara följande:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Irland	9
Italien.....	24
Luxemburg	6
Nederländerna	12
Österrike	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24

Kommitténs ledamöter och lika många suppleanter skall utses för en tid av fyra år på förslag av respektive medlemsstater. De kan återväljas. Rådet skall med kvalificerad majoritet anta den förteckning över ledamöter och suppleanter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. När ett sådant mandat som avses i första stycket och som ligger till grund för att ledamoten har föreslagits upphöra, skall mandatet i kommittén automatiskt upphöra, och ledamoten skall för den återstående delen av mandatperioden ersättas enligt samma förfarande. Ingen ledamot av kommittén får samtidigt vara ledamot av Europaparlamentet.

Kommitténs ledamöter får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.”

43. Artikel 266 skall ersättas med följande:

”Artikel 266

Europeiska investeringsbanken skall vara en juridisk person.

Medlemmarna i Europeiska investeringsbanken är medlemsstaterna.

Europeiska investeringsbankens stadga är såsom protokoll fogad till detta fördrag. Rådet kan med enhällighet, på begäran av Europeiska investeringsbanken och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på begäran av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Europeiska investeringsbanken, ändra artiklarna 4, 11, 12 och 18.5 i bankens stadga.”

44. Artikel 279 skall ersättas med följande:

”Artikel 279

1. Rådet skall genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande,

a) utfärda budgetförordningar som särskilt

skall innehålla närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision,

b) bestämma regler för styrekonomers, utanordnares och räkenskapsförarens ansvar och lämplig ordning för kontroll.

Från och med den 1 januari 2007 skall rådet fatta beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande.

2. Rådet skall genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande, fastställa de sätt och det förfarande enligt vilka de budgetinkomster som fastställs i den ordning som gäller för gemenskapens egna medel skall ställas till kommissionens förfogande samt bestämma nödvändiga åtgärder för att möta ett eventuellt likviditetsbehov.”

45. Artikel 290 skall ersättas med följande:

”Artikel 290

Reglerna i fråga om språk för gemenskapens institutioner skall, med förbehåll för bestämmelserna i domstolens stadga, enhälligt fastställas av rådet.”

46. Artikel 300 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 skall andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 3 skall samma förfaranden tillämpas för att besluta om att tillfälligt upphöra att tillämpa ett avtal samt för att bestämma vilka ståndpunkter som på gemenskapens vägnar skall intas i ett organ som inrättats genom ett avtal, när detta organ skall fatta beslut med rättslig verkan, med undantag av sådana beslut som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Europaparlamentet skall omedelbart och fullständigt informeras om alla beslut som fattas enligt denna punkt när det gäller provisorisk tillämpning eller tillfälligt upphävande av avtal, eller intagandet av gemenskapens ståndpunkt i ett organ som inrättats genom ett avtal.”

b) Punkt 6 skall ersättas med följande:

”6. Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller en medlemsstat får inhämta domstolens yttrande om huruvida ett tilltänkt avtal är förenligt med bestämmelserna i detta fördrag. Om domstolen i sitt yttrande finner att så inte är fallet, får avtalet endast träda i kraft i enlighet med artikel 48 i Fördraget om Europeiska unionen.”

47. Artikel 309 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall orden ”artikel 7.2” ersättas med orden ”artikel 7.3”.

b) I punkt 2 skall orden ”artikel 7.1” ersättas med orden ”artikel 7.2”.

ARTIKEL 3

Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. I artikel 107 skall andra stycket ersättas med följande:

”Antalet ledamöter i Europaparlamentet får inte överstiga 732.”

2. Artikel 108.5 skall ersättas med följande:

”5. Europaparlamentet skall, efter yttrande från kommissionen och sedan rådet genom beslut med kvalificerad majoritet gett sitt godkännande, fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden. Alla regler eller villkor som rör

beskattning av ledamöter eller före detta ledamöter kräver enhällighet i rådet.”

3. Artikel 121.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall ansvara för verksamheten vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.”

4. Artikel 127.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, skall med kvalificerad majoritet nominera den person som det vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet och i samförstånd med den nominerade ordföranden anta förteckningen över de övriga personer som det vill utse till ledamöter av kommissionen, vilken skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat.

Ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen som har nominerats på detta sätt skall som kollegium godkännas vid en omröstning i Europaparlamentet. Efter Europaparlamentets godkännande skall rådet genom beslut med kvalificerad majoritet utse ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen.”

5. Artikel 128 skall ersättas med följande:

”Artikel 128

En kommissionsledamots ämbete skall, fränsett vid normala nytillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts.

För den entledigade, avsatte eller avlidne ledamotens återstående mandattid skall en ersättare utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet. Rådet får enhälligt besluta att någon ersättare inte behöver utses.

Om ordföranden begär sitt entledigande, avsätts eller avlider, skall en ersättare utses för återstoden av hans mandattid. Förfarandet enligt artikel 127.2 skall tillämpas när en sådan skall utses.

En ledamot av kommissionen skall kvarstå i ämbetet till dess en ersättare har utsetts eller rådet i enlighet med andra stycket i den här artikeln har beslutat att någon ersättare inte behöver utses, utom vid fall av avsättning enligt artikel 129.”

6. Artikel 130 skall ersättas med följande:

”Artikel 130

1. Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande, som skall besluta om den interna organisationen för att säkerställa konsekvens, effektivitet och kollegialitet i kommissionens handlande.

2. Kommissionens olika ansvarsområden skall struktureras och fördelas mellan dess ledamöter av ordföranden. Ordföranden får ändra denna ansvarsfördelning under mandatperioden. Kommissionens ledamöter skall under ledning av ordföranden utföra de uppgifter som denne ålägger dem.

3. Efter kollegiets godkännande skall ordföranden bland kommissionens ledamöter utse vice ordförande.

4. En kommissionsledamot skall begära sitt entledigande om ordföranden efter kollegiets godkännande begär detta.”

7. I artikel 132 skall första stycket utgå.

8. Artikel 136 skall ersättas med följande:

”Artikel 136

Domstolen och förstainstansrätten skall inom ramen för sina respektive behörighetsområden säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag.

Dessutom får särskilda rättsinstanser knytas till förstainstansrätten enligt villkoren i artikel 140b för att, på vissa särskilda områden, utöva domsrätt enligt detta fördrag.”

9. Artikel 137 skall ersättas med följande:

”Artikel 137

Domstolen skall bestå av en domare per medlemsstat.

Domstolen skall sammanträda i olika avdelningar eller i stor avdelning, i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

När så föreskrivs i stadgan kan domstolen även sammanträda i plenum.”

10. Artikel 138 skall ersättas med följande:

”Artikel 138

Domstolen skall biträdas av åtta generaladvokater. På begäran av domstolen får rådet genom enhälligt beslut utöka antalet generaladvokater.

Generaladvokaterna skall vid offentliga domstolssessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, lägga fram motiverade yttranden i ärenden som enligt domstolens stadga kräver deras deltagande.”

11. Artikel 139 skall ersättas med följande:

”Artikel 139

Domstolens domare och generaladvokater skall utses bland personer vars oavhängighet

inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer; de skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

En del av domartjänsterna och tjänsterna som generaladvokat skall nytillsättas vart tredje år i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

Domarna skall bland sig välja domstolens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Avgående domare och generaladvokater kan utnämnas på nytt.

Domstolen skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Domstolen skall fastställa sina rättegångsregler. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.”

12. Artikel 140 skall ersättas med följande:

”Artikel 140

Förstainstansrätten skall ha minst en domare per medlemsstat. Antalet domare skall fastställas i domstolens stadga. I stadgan kan det föreskrivas att förstainstansrätten skall biträdas av generaladvokater.

Ledamöterna av förstainstansrätten skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av höga domarämbeten. De skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd. En del av ledamöterna skall nytillsättas vart tredje år. Avgående ledamöter kan utnämnas på nytt.

Domarna skall bland sig välja förstainstansrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Förstainstansrätten skall utse sin justitie-

sekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Förstainstansrätten skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i domstolens stadga, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen tillämpas på förstainstansrätten.”

13. Artikel 140a skall ersättas med följande:

”Artikel 140a

1. Förstainstansrätten skall vara behörig att i första instans pröva och avgöra de ärenden som anges i artiklarna 146, 148, 151, 152 och 153, med undantag av de ärenden som åvilar en särskild rättsinstans och de som enligt stadgan faller under domstolens behörighet. I stadgan kan det fastställas att förstainstansrätten skall vara behörig för andra grupper av ärenden.

Förstainstansrättens avgöranden enligt denna punkt kan överklagas till domstolen, dock endast i rättsfrågor, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan.

2. Förstainstansrätten skall vara behörig att pröva och avgöra överklaganden mot avgöranden som fattas av de särskilda rättsinstanser som upprättas enligt artikel 140b.

Förstainstansrättens avgöranden enligt denna punkt kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.

3. Förstainstansrätten skall vara behörig att pröva och avgöra frågor som hänskjutits för förhandsavgörande enligt artikel 150 på särskilda områden som fastställs i stadgan.

Om förstainstansrätten anser att ett ärende kräver ett principbeslut som kan påverka enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten, kan den hänskjuta ärendet till domstolen för beslut.

Förstainstansrättens avgöranden av frågor som hänskjutits för förhandsavgörande kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.”

14. Följande artikel skall införas:

”Artikel 140b

Rådet får genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och domstolen eller på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, upprätta särskilda rättsinstanser med uppgift att i första instans pröva och avgöra vissa grupper av ärenden på särskilda områden.

I beslutet om upprättandet av en särskild rättsinstans skall bestämmelser om rättsinstansens sammansättning fastställas och omfattningen av dess behörighet preciseras.

De särskilda rättsinstansernas beslut kan överklagas till förstainstansrätten endast i rättsfrågor eller, om det i beslutet om upprättande av rättsinstansen så fastställs, även i sakfrågor.

Ledamöterna av de särskilda rättsinstanserna skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av domarämbeten. De skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

De särskilda rättsinstanserna skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i beslutet om upprättandet av den särskilda rättsinstansen skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen och bestämmelserna i domstolens stadga tillämpas på de särskilda rättsinstanserna.”

15. I artikel 146 skall andra och tredje styckena ersättas med följande:

”För detta ändamål skall domstolen vara behörig att pröva talan som väcks av en medlemsstat, av Europaparlamentet, av rådet eller av kommissionen rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga föreskrifter, åsidosättande av detta fördrag eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk.

Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som revisionsrätten väcker för att tillvarata sina rättigheter.”

16. Artikel 160 skall ersättas med följande:

”Artikel 160

Domstolens stadga skall fastställas i ett särskilt protokoll.

Rådet får genom enhälligt beslut, på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på begäran av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och domstolen, ändra bestämmelserna i stadgan med undantag av avdelning I i denna.”

17. Artikel 160b skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Revisionsrätten skall bestå av en medborgare från varje medlemsstat.”

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Revisionsrättens ledamöter skall utses för en tid av sex år. Rådet skall med kvalificerad majoritet efter att ha hört Euro-

parlamentet anta den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Revisionsrättens ledamöter kan utnännas på nytt.

Dessa skall bland sig välja revisionsrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.”

18. Artikel 160c skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Revisionsrätten skall granska räkenskaperna över gemenskapens samtliga inkomster och utgifter. Den skall också granska räkenskaperna över samtliga inkomster och utgifter för varje organ som gemenskapen har upprättat, såvida inte den rättsakt varigenom organet upprättats utesluter en sådan granskning.

Revisionsrätten skall till Europaparlamentet och rådet avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, vilken skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Denna förklaring får kompletteras med särskilda bedömningar av varje större område i gemenskapens verksamhet.”

b) Punkt 4 skall ersättas med följande.

”4. Revisionsrätten skall upprätta en årsrapport efter utgången av varje budgetår. Rapporten skall överlämnas till gemenskapens övriga institutioner och tillsammans med institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Revisionsrätten får också när som helst framföra synpunkter i särskilda frågor, speciellt i form av särskilda rapporter, och yttra sig på begäran av någon av gemenskapens övriga institutioner.

Revisionsrätten skall anta sina årsrapporter, särskilda rapporter eller yttranden med en

majoritet av sina ledamöter. Den kan emellertid inom sig inrätta avdelningar för att anta vissa kategorier av rapporter eller yttranden enligt de villkor som anges i dess arbetsordning.

Den skall biträda Europaparlamentet och rådet när dessa utövar sina kontrollbefogenheter i fråga om genomförandet av budgeten.

Revisionsrätten skall själv fastställa sin arbetsordning. Denna skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.”

19. I artikel 163 skall första stycket ersättas med följande:

”Förordningen skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. De skall träda i kraft den dag som förordningarna anger eller, om viss tid inte blivit utsatt, den tjugonde dagen efter offentliggörandet.”

20. Artikel 165 skall ersättas med följande:

”Artikel 165

En ekonomisk och social kommitté upprättas härmed. Den skall ha en rådgivande funktion.

Kommittén skall vara sammansatt av företrädare för de olika ekonomiska och sociala grupperingarna i det organiserade civila samhället, särskilt företrädare för tillverkare, jordbrukare, transportföretag, arbetstagare, köpmän, hantverkare, fria yrken, konsumenter och allmänna samhällsintressen.”

21. Artikel 166 skall ersättas med följande:

”Artikel 166

Antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén får inte överstiga 350.

Antalet ledamöter i kommittén skall vara följande:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Irland	9
Italien	24
Luxemburg	6
Nederländerna	12
Österrike	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24

Kommitténs ledamöter får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa kommittéledamöternas arvoden.”

22. Artikel 167.1 skall ersättas med följande:

”1. Kommitténs ledamöter skall utses för en tid av fyra år på förslag av medlemsstaterna. Rådet skall med kvalificerad majoritet anta den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Kommitténs ledamöter kan utnämnas på nytt.”

23. Artikel 183 skall ersättas med följande:

”Artikel 183

1. Rådet skall genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande,

a) utfärda budgetförordningar som särskilt skall innehålla närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision,

b) bestämma regler för styrekonomers, utanordnares och räkenskapsförarens ansvar och lämplig ordning för kontroll.

Från och med den 1 januari 2007 skall rådet fatta beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättsens yttrande.

2. Rådet skall genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättsens yttrande, fastställa de sätt och det förfarande enligt vilka de budgetinkomster som fastställs i den ordning som gäller för gemenskapens egna medel skall ställas till kommissionens förfogande samt bestämma nödvändiga åtgärder för att möta ett eventuellt likviditetsbehov.”

24. Artikel 190 skall ersättas med följande:

”Artikel 190

Reglerna i fråga om språk för gemenskapens institutioner skall, med förbehåll för bestämmelserna i domstolens stadga, enhälligt fastställas av rådet.”

25. Artikel 204 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall orden ”artikel F 1.2” ersättas med orden ”artikel 7.3”.

b) I punkt 2 skall orden ”artikel F 1.1” ersättas med orden ”artikel 7.2” och orden ”artikel F 1” ersättas med orden ”artikel 6.1”.

ARTIKEL 4

Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. Artikel 10.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, skall med kvalifice-

rad majoritet nominera den person som det vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet och i samförstånd med den nominerade ordföranden anta förteckningen över de övriga personer som det vill utse till ledamöter av kommissionen, vilken skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat.

Ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen som har nominerats på detta sätt skall som kollegium godkännas vid en omröstning i Europaparlamentet. Efter Europaparlamentets godkännande skall rådet genom beslut med kvalificerad majoritet utse ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen.”

2. Artikel 11 skall ersättas med följande:

”Artikel 11

1. Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande, som skall besluta om den interna organisationen för att säkerställa konsekvens, effektivitet och kollegialitet i kommissionens handlande.

2. Kommissionens olika ansvarsområden skall struktureras och fördelas mellan dess ledamöter av ordföranden. Ordföranden får ändra denna ansvarsfördelning under mandatperioden. Kommissionens ledamöter skall under ledning av ordföranden utföra de uppgifter som denne ålägger dem.

3. Efter kollegiets godkännande skall ordföranden bland kommissionens ledamöter utse vice ordförande.

4. En kommissionsledamot skall begära sitt entledigande om ordföranden efter kollegiets godkännande begär detta.”

3. Artikel 12 skall ersättas med följande:

”Artikel 12

En kommissionsledamots ämbete skall, fränsett vid normala nytillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts.

För den entledigade, avsatte eller avlidne ledamotens återstående mandattid skall en ersättare utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet. Rådet får enhälligt besluta att någon ersättare inte behöver utses.

Om ordföranden begär sitt entledigande, avsätts eller avlider, skall en ersättare utses för återstoden av hans mandattid. Förfarandet enligt artikel 10.2 skall tillämpas när en sådan skall utses.

En ledamot av kommissionen skall kvarstå i ämbetet till dess en ersättare har utsetts eller rådet i enlighet med andra stycket i den här artikeln har beslutat att någon ersättare inte behöver utses, utom vid fall av avsättning enligt artikel 12a.”

4. I artikel 13 skall första stycket utgå.

5. I artikel 20 skall andra stycket ersättas med följande:

”Antalet ledamöter i Europaparlamentet får inte överstiga 732.”

6. Artikel 21.5 skall ersättas med följande:

”5. Europaparlamentet skall, efter yttrande från kommissionen och sedan rådet genom beslut med kvalificerad majoritet gett sitt godkännande, fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden. Alla regler eller villkor som rör beskattning av ledamöter eller före detta ledamöter kräver enhällighet i rådet.”

7. Artikel 30.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall

ansvara för verksamheten vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.”

8. Artikel 31 skall ersättas med följande:

”Artikel 31

Domstolen och förstainstansrätten skall inom ramen för sina respektive behörighetsområden säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag.

Dessutom får särskilda rättsinstanser knytas till förstainstansrätten enligt villkoren i artikel 32e för att, på vissa särskilda områden, utöva domsrätt enligt detta fördrag.”

9. Artikel 32 skall ersättas med följande:

”Artikel 32

Domstolen skall bestå av en domare per medlemsstat.

Domstolen skall sammanträda i olika avdelningar eller i stor avdelning, i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

När så föreskrivs i stadgan kan domstolen även sammanträda i plenum.”

10. Artikel 32a skall ersättas med följande:

”Artikel 32a

Domstolen skall biträdas av åtta generaladvokater. På begäran av domstolen får rådet genom enhälligt beslut utöka antalet generaladvokater.

Generaladvokaterna skall vid offentliga domstolssessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, lägga fram motiverade yttranden i ärenden som enligt domstolens stadga kräver deras deltagande.”

11. Artikel 32b skall ersättas med följande:

”Artikel 32b

Domstolens domare och generaladvokater skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer; de skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

En del av domartjänsterna och tjänsterna som generaladvokat skall nytillsättas vart tredje år i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

Domarna skall bland sig välja domstolens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Avgående domare och generaladvokater kan utnämnas på nytt.

Domstolen skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Domstolen skall fastställa sina rättegångsregler. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.”

12. Artikel 32c skall ersättas med följande:

”Artikel 32c

Förstainstansrätten skall ha minst en domare per medlemsstat. Antalet domare skall fastställas i domstolens stadga. I stadgan kan det föreskrivas att förstainstansrätten skall biträdas av generaladvokater.

Ledamöterna av förstainstansrätten skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av höga domarämbeten. De skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd. En del av ledamöterna skall nytillsättas vart tredje år. Avgående ledamöter kan utnämnas på nytt.

Domarna skall bland sig välja förstainstansrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Förstainstansrätten skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Förstainstansrätten skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i domstolens stadga, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen tillämpas på förstainstansrätten.”

13. Artikel 32d skall ersättas med följande:

”Artikel 32d

1. Förstainstansrätten skall vara behörig att i första instans pröva och avgöra de ärenden som anges i artiklarna 33, 34, 35, 36, 38, 40 och 42, med undantag av de ärenden som åvilar en särskild rättsinstans och de som enligt stadgan faller under domstolens behörighet. I stadgan kan det fastställas att förstainstansrätten skall vara behörig för andra grupper av ärenden.

Förstainstansrättens avgöranden enligt denna punkt kan överklagas till domstolen, dock endast i rättsfrågor, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan.

2. Förstainstansrätten skall vara behörig att pröva och avgöra överklaganden mot avgöranden som fattas av de särskilda rättsinstanser som upprättas enligt artikel 32e.

Förstainstansrättens avgöranden enligt denna punkt kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.

3. Förstainstansrätten skall vara behörig att

pröva och avgöra frågor som hänskjutits för förhandsavgörande enligt artikel 41 på särskilda områden som fastställs i stadgan.

Om förstainstansrätten anser att ett ärende kräver ett principbeslut som kan påverka enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten, kan den hänskjuta ärendet till domstolen för beslut.

Förstainstansrättens avgöranden av frågor som hänskjutits för förhandsavgörande kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.”

14. Följande artikel skall införas:

”Artikel 32e

Rådet får genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och domstolen, eller på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, upprätta särskilda rättsinstanser med uppgift att i första instans pröva och avgöra vissa grupper av ärenden på särskilda områden.

I beslutet om upprättandet av en särskild rättsinstans skall bestämmelser om rättsinstansens sammansättning fastställas och omfattningen av dess behörighet preciseras.

De särskilda rättsinstansernas beslut kan överklagas till förstainstansrätten endast i rättsfrågor eller, om det i beslutet om upprättande av rättsinstansen så fastställs, även i sakfrågor.

Ledamöterna av de särskilda rättsinstanserna skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av domarämbeten. De skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

De särskilda rättsinstanserna skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med dom-

stolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i beslutet om upprättandet av den särskilda rättsinstansen, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen och bestämmelserna i domstolens stadga tillämpas på de särskilda rättsinstanserna.”

15. Artikel 33 skall ändras på följande sätt:

a) Första stycket skall ersättas med följande:

”Domstolen skall vara behörig att pröva ogiltighetstalan som väcks av någon av medlemsstaterna, av Europaparlamentet eller av rådet mot kommissionens beslut och rekommendationer rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av fördraget eller av någon bestämmelse som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk. Domstolens prövning får dock inte innefatta en värdering av den genom ekonomiska sakförhållanden och omständigheter uppkomna situationen, som föranlett dessa beslut eller rekommendationer, om det inte hävdas att kommissionen gjort sig skyldig till maktmissbruk eller uppenbart åsidosatt fördragets bestämmelser eller någon bestämmelse som gäller dess tillämpning.”

b) Fjärde stycket skall ersättas med följande:

”Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som revisionsrätten väcker för att tillvarata sina rättigheter.”

16. Artikel 45 skall ersättas med följande:

”Artikel 45

Domstolens stadga skall fastställas i ett särskilt protokoll.

Rådet får genom enhälligt beslut, på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på begäran av kommissionen och efter att ha

hört Europaparlamentet och domstolen, ändra bestämmelserna i stadgan.”

17. Artikel 45b skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Revisionsrätten skall bestå av en medborgare från varje medlemsstat.”

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Revisionsrättens ledamöter skall utses för en tid av sex år. Rådets skall med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet anta den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Revisionsrättens ledamöter kan utnämnas på nytt.

Dessa skall bland sig välja revisionsrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.”

18. Artikel 45c skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Revisionsrätten skall granska räkenskaper över gemenskapens samtliga inkomster och utgifter. Den skall också granska räkenskaper över samtliga inkomster och utgifter för varje organ som gemenskapen har upprättat, såvida inte den rättsakt varigenom organet upprättats utesluter en sådan granskning.

Revisionsrätten skall till Europaparlamentet och rådet avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, vilken skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Denna förklaring får kompletteras med särskilda bedömningar av varje större område i gemenskapens verksamhet.”

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Revisionsrätten skall upprätta en årsrapport efter utgången av varje budgetår. Rapporten skall överlämnas till gemenskapens övriga institutioner och tillsammans med institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Revisionsrätten får också när som helst framföra synpunkter i särskilda frågor, speciellt i form av särskilda rapporter, och yttra sig på begäran av någon av gemenskapens övriga institutioner.

Revisionsrätten skall anta sina årsrapporter, särskilda rapporter eller yttranden med en majoritet av sina ledamöter. Den kan emellertid inom sig inrätta avdelningar för att anta vissa kategorier av rapporter eller yttranden enligt de villkor som anges i dess arbetsordning.

Den skall biträda Europaparlamentet och rådet när dessa utövar sina kontrollbefogenheter i fråga om genomförandet av budgeten.

Revisionsrätten skall själv fastställa sin arbetsordning. Denna skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.”

19. Artikel 96 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall orden ”artikel F 1.2” ersättas med orden ”artikel 7.3”.

b) I punkt 2 skall orden ”artikel F 1.1” ersättas med orden ”artikel 7.2” och orden ”artikel F 1” ersättas med orden ”artikel 6.1”.

ARTIKEL 5

Protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

I artikel 10 skall följande punkt läggas till:

”10.6 Artikel 10.2 får ändras av rådet på stats- eller regeringschefsnivå genom enhäl-

ligt beslut, antingen på rekommendation från ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på rekommendation från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB. Rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta dessa ändringar. Ändringarna skall träda i kraft efter det att samtliga medlemsstater har ratificerat dem i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

En rekommendation från ECB enligt denna punkt kräver ett enhälligt beslut av ECB-rådet.”

ARTIKEL 6

Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 21 skall ersättas med följande:

”Artikel 21

Artiklarna 12–15 och artikel 18 skall vara tillämpliga på domstolens domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter samt på förstainstansrättens ledamöter och justitiesekreterare, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3 i protokollet om stadgan för domstolen vad avser immunitet mot rättsliga förfaranden för domare och generaladvokater.”

ANDRA DELEN

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 7

De protokoll om domstolens stadga som fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen skall upphöra att gälla och ersättas med det protokoll om domstolens stadga som

genom det här fördraget fogas till Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

ARTIKEL 8

Artiklarna 1–20, 44, 45, 46 andra och tredje styckena, 47–49, 51, 52, 54 och 55 i protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol skall upphöra att gälla.

ARTIKEL 9

Utän att det påverkar tillämpningen av de artiklar i protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol som skall fortsätta att gälla, skall bestämmelserna i det protokoll om domstolens stadga som genom det här fördraget fogas till Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen tillämpas när domstolen utövar sina befogenheter i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen.

ARTIKEL 10

Rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, efter ändringar, skall upphöra att gälla, med undantag av artikel 3 i beslutet, om förstainstansrätten i enlighet med den artikeln utövar befogenheter som tilldelats domstolen enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen.

ARTIKEL 11

Detta fördrag har ingåtts på obegränsad tid.

ARTIKEL 12

1. Detta fördrag skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Republiken Italiens regering.

2. Detta fördrag träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den månad då den signatärstat som sist fullgör den formaliteten deponerar sitt ratifikationsinstrument.

ARTIKEL 13

Detta fördrag, som har upprättats i ett enda

original på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos Republiken Italiens regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i övriga signatärstater.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Utfärdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

PROTOKOLL

A. Protokoll som fogas till fördraget om europeiska unionen och fördragen om upprättandet av europeiska gemenskaperna

PROTOKOLL

om utvidgningen av europeiska unionen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA

HAR ANTAGIT följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

ARTIKEL 1

Upphävande av protokollet om institutionerna

Protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen, som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, skall upphöra att gälla.

ARTIKEL 2

Bestämmelser om Europaparlamentet

1. Den 1 januari 2004 och med verkan från och med början av valperioden 2004–2009 skall artikel 190.2 första stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna

och artikel 108.2 första stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskaperna ersättas med följande:

”I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	22
Danmark	13
Tyskland	99
Grekland	22
Spanien	50
Frankrike	72
Irland	12
Italien	72
Luxemburg	6
Nederländerna	25
Österrike	17
Portugal	22
Finland	13
Sverige	18
Förenade kungariket	72”

2. Med förbehåll för tillämpningen av punkt 3 skall det sammanlagda antalet företrädare i Europaparlamentet för valperioden 2004–2009 vara lika med det antal företrädare som anges i artikel 190.2 i Fördraget om

upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 108.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, vartill kommer det antal företrädare för de nya medlemsstaterna som följer av de anslutningsfördrag som undertecknas senast den 1 januari 2004.

3. Om det sammanlagda antal ledamöter som avses i punkt 2 understiger 732, skall det antal företrädare som skall väljas i varje medlemsstat korrigeras proportionellt på ett sådant sätt att det sammanlagda antalet blir så nära 732 som möjligt, utan att denna korrigering medför att antalet företrädare som skall väljas i varje medlemsstat överstiger det som föreskrivs i artikel 190.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 108.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen för valperioden 1999–2004.

Rådet skall fatta beslut om detta.

4. Genom undantag från artikel 189 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 107 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen får antalet ledamöter i Europaparlamentet, om anslutningsfördrag träder i kraft efter det att rådet fattat det beslut som föreskrivs i punkt 3 andra stycket i den här artikeln, tillfälligt överstiga 732 under den period då detta beslut gäller. Samma korrigering som avses i punkt 3 första stycket i den här artikeln skall tillämpas på antalet företrädare som skall väljas i de berörda medlemsstaterna.

ARTIKEL 3

Bestämmelser om vägning av rösterna i rådet

1. Den 1 januari 2005

a) skall i artikel 205 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 118 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen

i) punkt 2 ersättas med följande:

”2. När rådets beslut skall fattas med kvalificerad majoritet skall medlemmarnas röster vägas på följande sätt:

Belgien	12
Danmark	7
Tyskland	29
Grekland	12
Spanien	27
Frankrike	29
Irland	7
Italien	29
Luxemburg	4
Nederländerna	13
Österrike	10
Portugal	12
Finland	7
Sverige	10
Förenade kungariket	29

Rådets beslut skall fattas med minst 169 röster från en majoritet av medlemmarna när beslutet enligt detta fördrag skall fattas på förslag från kommissionen.

I andra fall skall rådets beslut fattas med minst 169 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna.”

ii) följande punkt 4 läggs till:

”4. När ett beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt skall beslutet inte antas.”

b) skall artikel 23.2 tredje stycket i Fördraget om Europeiska unionen ersättas med följande:

”Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Rådets beslut skall fattas med minst 169 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna. När ett beslut fattas av rådet med

kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt skall beslutet inte antas.”

c) skall artikel 34.3. i Fördraget om Europeiska unionen ersättas med följande:

”3. När rådet skall besluta med kvalificerad majoritet skall medlemmarnas röster vägas i enlighet med artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, varvid åtminstone 169 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna skall krävas för beslut. När ett beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt skall beslutet inte antas.”

2. Vid varje ny anslutning skall den tröskel som avses i artikel 205.2 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 118.2 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen beräknas så att tröskeln för den kvalificerade majoriteten uttryckt i röster inte överstiger tröskeln enligt tabellen i den förklaring om utvidgningen av Europeiska unionen som förts in i slutakten från den konferens som antog Nicefördraget.

ARTIKEL 4

Bestämmelser om kommissionen

1. Den 1 januari 2005 och med verkan från och med den dag då den första kommissionen därefter tillträder skall artikel 213.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 126.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ersättas med följande:

”1. Kommissionens ledamöter skall utses på grundval av sin allmänna duglighet och

deras oavhängighet skall inte kunna ifrågasättas.

I kommissionen skall ingå en medborgare från varje medlemsstat.

Antalet ledamöter av kommissionen får ändras genom enhälligt beslut av rådet.”

2. När unionen har 27 medlemsstater skall artikel 213.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 126.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ersättas med följande:

”1. Kommissionens ledamöter skall utses på grundval av sin allmänna duglighet och deras oavhängighet skall inte kunna ifrågasättas.

Antalet ledamöter av kommissionen skall vara lägre än antalet medlemsstater. De skall utses på grundval av en jämlik rotation, för vilken rådet genom enhälligt beslut skall fastställa närmare föreskrifter.

Antalet ledamöter av kommissionen skall fastställas genom enhälligt beslut av rådet.”

Denna ändring skall tillämpas från och med den tidpunkt då den första kommissionen tillträder efter den dag då den 27:e medlemsstaten ansluter sig till unionen.

3. Efter det att anslutningsfördraget för den 27:e medlemsstaten i unionen har undertecknats skall rådet enhälligt besluta om

– antalet ledamöter av kommissionen,

– närmare föreskrifter för den jämlika rotationen med alla de kriterier och regler som är nödvändiga för att automatiskt fastställa sammansättningen av de på varandra följande kollegierna, på grundval av följande principer:

a) Medlemsstaterna skall behandlas på strikt lika villkor vid fastställandet av ordningen för övergång och tiden som ledamot

av kommissionen när det gäller deras medborgare. Skillnaden mellan det totala antal mandatperioder som innehas av medborgare från två givna medlemsstater får därför aldrig överstiga ett.

b) Med förbehåll för punkt a skall var och en av de på varandra följande kollegierna ha en sådan sammansättning att den på ett

tillfredsställande sätt speglar unionens samtliga medlemsstaters demografiska och geografiska spännvidd.

4. Varje stat som ansluter sig till unionen skall ha rätt att vid sin anslutning ha en medborgare som ledamot av kommissionen till dess att punkt 2 skall tillämpas.

B. Protokoll som fogas till fördraget om europeiska unionen, fördraget om upprättandet av europeiska gemenskapen och fördraget om upprättandet av europeiska atomenergigemenskapen

**PROTOKOLL
om domstolens stadga**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa den stadga för domstolen som avses i artikel 245 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 160 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

ARTIKEL 1

Domstolen skall bildas och fullgöra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget), Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget) och denna stadga.

AVDELNING I

DOMARE OCH GENERALADVOKATER

ARTIKEL 2

Varje domare skall, innan han tillträder sitt ämbete, vid offentligt sammanträde avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

ARTIKEL 3

Domarna skall åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden. De skall åtnjuta immunitet vad avser åtgärder, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, som de vidtagit i sin tjänsteutövning, även sedan deras uppdrag har upphört.

Domstolen får, efter beslut i plenum, häva immuniteten.

När immuniteten har hävts och straffrättsliga förfaranden vidtas mot en domare, skall

denne ställas inför rätta i någon av medlemsstaterna endast vid den domstol som är behörig att döma ledamöterna av de högsta nationella domstolarna.

Artiklarna 12–15 och artikel 18 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall vara tillämpliga på domstolens domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om immunitet mot rättsliga förfaranden för domare som framgår av föregående stycken.

ARTIKEL 4

Domarna får inte inneha något politiskt eller administrativt ämbete.

De får inte utöva någon avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet om inte rådet undantagsvis medger avvikelser härifrån.

De skall vid sitt tillträde avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbetsperiod respektera de förpliktelser som följer av ämbetet, särskilt skyldigheten att iaktta redlighet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbetsperioden.

I tveksamma fall skall domstolen fatta beslut.

ARTIKEL 5

En domares ämbete skall, fränsett vid normala nytillsättningar och vid dödsfall, upphöra genom att domaren avgår.

När en domare avgår, skall hans avgångsskrivelse ställas till domstolens ordförande för vidare befordran till rådets ordförande. När så skett, blir platsen vakant.

Utom i de fall som avses i artikel 6 skall domaren kvarstå i ämbetet till dess hans efterträdare har tillträtt.

ARTIKEL 6

En domare får endast skiljas från sitt ämbete eller berövas rätten till pension eller andra förmåner, om han enligt domarnas och generaladvokaternas enhälliga bedömning inte längre uppfyller de förutsättningar som krävs eller fullgör de skyldigheter som följer av ämbetet. Den berörde domaren får inte delta i överläggningen.

Domstolens justitiesekreterare skall underätta Europaparlamentets och kommissionens ordförande om domstolens beslut samt anmäla detta för rådets ordförande.

Om beslutet innebär att en domare skiljs från sitt ämbete, skall sistnämnda anmälan medföra att platsen blir vakant.

ARTIKEL 7

En domare som skall ersätta en ledamot av domstolen vars ämbetsperiod inte har gått ut, skall utses för återstoden av företrädarens mandattid.

ARTIKEL 8

Bestämmelserna i artiklarna 2–7 skall tillämpas på generaladvokaterna.

AVDELNING II

ORGANISATION

ARTIKEL 9

Den nytillsättning av en del av domartjänsterna som skall äga rum vart tredje år skall avse omväxlande åtta och sju domare.

Den nytillsättning av en del av tjänsterna som generaladvokat som skall äga rum vart tredje år skall varje gång avse fyra generaladvokater.

ARTIKEL 10

Justitiesekreteraren skall inför domstolen avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

ARTIKEL 11

Domstolen skall utse en ersättare för justitiesekreteraren i händelse av förhinder för denne.

ARTIKEL 12

Till domstolen skall knytas tjänstemän och andra anställda så att den kan fungera. De skall ansvara inför justitiesekreteraren under ordförandens överinseende.

ARTIKEL 13

Rådet får på förslag av domstolen enhälligt besluta att biträdande referenter skall utses samt fastställa instruktioner för dem. De biträdande referenterna får inkallas i enlighet med rättegångsreglernas bestämmelser för att delta i den förberedande handläggningen av ärenden som anhängiggjorts vid domstolen samt för att samarbeta med den domare som är referent.

Biträdande referenter skall utses bland personer vilkas oavhängighet inte kan ifrågasättas och som har de juridiska kvalifikationer som behövs; de skall utses av rådet. De skall inför domstolen avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

ARTIKEL 14

Domarna, generaladvokaterna och justitiesekreteraren är skyldiga att vara bosatta där domstolen har sitt säte.

ARTIKEL 15

Domstolen skall tjänstgöra permanent. Den skall fastställa semesterperioder med vederbörlig hänsyn till verksamhetens krav.

ARTIKEL 16

Domstolen skall inom sig upprätta avdelningar med tre och fem domare. Domarna skall bland sig välja avdelningarnas ordförande. Ordförandena på avdelningar med fem domare skall väljas för en tid av tre år. De kan återväljas en gång.

Den stora avdelningen skall ha elva domare. Ordförandeskapet för avdelningen skall innehåsa av domstolens ordförande. I den stora avdelningen skall även ordförandena på avdelningar med fem domare ingå och andra domare som skall utses i enlighet med domstolens rättegångsregler.

Domstolen skall sammanträda i stor avdelning när en medlemsstat eller en gemenskapsinstitution som är part i ärendet begär det.

Domstolen skall sammanträda i plenum när ett ärende överlämnas för prövning i enlighet med artikel 195.2, 213.2, 216 eller 247.7 i EG-fördraget eller artikel 107d.2, 126.2, 129 eller 160b.7 i Euratomfördraget.

Domstolen kan dessutom, efter att ha hört generaladvokaten, besluta att hänskjuta ett ärende till sammanträde i plenum när den bedömer att ett ärende har särskilt stor betydelse.

ARTIKEL 17

Domstolens beslut skall vara giltiga endast om ett ojämnt antal domare är närvarande.

Om en avdelning består av tre eller fem domare, är avdelningens beslut giltiga endast om tre domare är närvarande.

Den stora avdelningens beslut är giltiga endast om nio domare är närvarande.

Vid sammanträde i plenum är domstolens beslut giltiga endast om elva domare är närvarande.

Vid förhinder för en domare på en avdelning får en domare på en annan avdelning tillkallas i enlighet med rättegångsreglerna.

ARTIKEL 18

En domare eller en generaladvokat får inte delta i behandlingen av ett ärende i vilket han tidigare uppträtt som parts ombud, rådgivare eller advokat eller i vilket han som medlem av en domstol, en undersökningskommission eller i annan egenskap haft i uppgift att uttala sig.

Om en domare eller en generaladvokat av särskilda skäl inte anser att han bör delta i avgörandet eller handläggningen av ett visst ärende, skall han underrätta ordföranden om detta. Om ordföranden anser att en domare eller en generaladvokat av särskilda skäl inte bör delta eller framlägga förslag i ett visst ärende, skall han underrätta vederbörande om detta.

Vid svårighet att tillämpa denna artikel skall domstolen besluta i saken.

En part får inte åberopa en domares nationalitet eller att en domare av hans egen nationalitet inte tillhör domstolen eller en av dess avdelningar som skäl för att begära ändring i domstolens eller avdelningens sammansättning.

AVDELNING III

FÖRFARANDE

ARTIKEL 19

Medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner skall vid domstolen företrädas av ett ombud som utses för varje ärende; ombudet får biträdas av en rådgivare eller av en advokat.

De andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet skall företrädas på samma sätt.

Övriga parter skall företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får företräda eller biträda en part vid domstolen.

Ombud, rådgivare och advokater som uppträder inför domstolen skall på de villkor som skall anges i rättegångsreglerna ha de rättigheter och den immunitet som behövs för att de oavhängigt skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Domstolen skall i enlighet med rättegångsreglerna gentemot de rådgivare och advokater som uppträder inför domstolen ha de befogenheter som domstolar normalt har.

Universitetslärare som är medborgare i medlemsstater vilkas lagstiftning ger dem rätt att företräda part inför domstol skall vid domstolen ha samma rättigheter som enligt denna artikel tillkommer advokater.

ARTIKEL 20

Förfarandet vid domstolen skall bestå av en skriftlig och en muntlig del.

Det skriftliga förfarandet skall innebära att parterna och de gemenskapsinstitutioner vilkas beslut är föremål för tvist delges ansökningar, inlagor, svaromål samt förklaringar och eventuella bemötanden samt alla handlingar och dokument som åberopas eller bestyrkta kopior av dessa.

Delgivningen skall ombesörjas av justitisekretären i den ordning och inom de tidsfrister som föreskrivs i rättegångsreglerna.

Det muntliga förfarandet skall bestå i uppläsning av referentens rapport, hörande av ombud, rådgivare och advokater samt generaladvokatens förslag till avgörande och i förekommande fall förhör med vittnen och sakkunniga.

Om domstolen anser att ärendet inte omfattar någon ny rättsfråga kan den, efter att ha hört generaladvokaten, besluta att ärendet skall avgöras utan yttrande från generaladvokaten.

ARTIKEL 21

Talan skall väckas vid domstolen genom en skriftlig ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan skall innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning, motpartens eller motparternas namn, tvisteföremålet, yrkanden samt en kort framställning av grunderna för talan.

Ansökan skall i förekommande fall åtföljas av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad eller, i fall enligt artikel 232 i EG-fördraget och artikel 148 i Euratomfördraget, av skriftligt bevis om dagen för den anmodan som avses i nämnda artiklar. Om ansökan inte åtföljs av dessa handlingar, skall justitiesekreteraren anmoda vederbörande att inom skäligen tid inge dem; dock får talan inte avvisas på den grund att dessa handlingar inkommit först efter det att tiden för att väcka talan har gått ut.

ARTIKEL 22

I fall som avses i artikel 18 i Euratomfördraget skall talan väckas vid domstolen genom en ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan skall innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning, en hänvisning till det beslut som överklagas, motparternas namn, tvisteföremålet, yrkandena och en kort framställning av grunderna för talan.

Ansökan skall åtföljas av en bestyrkt kopia av det beslut av skiljedomskommittén som överklagas.

Om domstolen avvisar talan, blir skiljedomskommitténs beslut slutgiltigt.

Om domstolen upphäver skiljedomskommitténs beslut, får saken i förekommande fall på begäran av någon av parterna tas upp på nytt inför skiljedomskommittén. Denna är bunden av domstolens rättsliga bedömning.

ARTIKEL 23

I fall som avses i artikel 35.1 i EU-fördraget, artikel 234 i EG-fördraget och artikel 150 i Euratomfördraget skall beslut av en nationell domstol att uppskjuta handläggningen av ett ärende och hänskjuta det till domstolen anmälas till denna av den nationella domstolen. Om detta beslut skall därefter justitiesekreteraren underrätta parterna, medlemsstaterna och kommissionen, liksom även rådet eller Europeiska centralbanken, om den rättsakt vars giltighet eller tolkning är omtvistad härrör från en av dem, samt Europaparlamentet och rådet, om den rättsakt vars giltighet eller tolkning är omtvistad har antagits gemensamt av dessa två institutioner.

Inom två månader efter underrättelsen har parterna, medlemsstaterna, kommissionen och i förekommande fall Europaparlamentet, rådet och Europeiska centralbanken rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter.

I fall som avses i artikel 234 i EG-fördraget skall domstolens justitiesekreterare dessutom underrätta de andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet, om den nationella domstolens beslut, och dessa har rätt att inom två månader efter underrättelsen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter till domstolen, om något av avtalets tillämpningsområden berörs.

ARTIKEL 24

Domstolen får begära att en part inkommer med alla de dokument och upplysningar som domstolen anser önskvärda. Om parten vägrar skall domstolen ta detta till protokollet.

Domstolen får även begära att medlemsstater och institutioner som inte är parter i målet skall lämna alla upplysningar som domstolen anser behövs för handläggningen.

ARTIKEL 25

Domstolen får när som helst efter eget val anförtro sakkunniguppdrag åt enskilda personer, organ, myndigheter, kommittéer eller organisationer.

ARTIKEL 26

Vittnen får höras i enlighet med rättegångsreglerna.

ARTIKEL 27

Domstolen skall gentemot tredskande vittnen ha de befogenheter som i allmänhet tillkommer domstolar och får i enlighet med rättegångsreglerna döma till böter.

ARTIKEL 28

Vittnen och sakkunniga får höras under ed enligt det formulär som fastställts i rättegångsreglerna eller på det sätt som lagstiftningen i vittnets eller den sakkunniges hemland föreskriver.

ARTIKEL 29

Domstolen får förordna att ett vittne eller en sakkunnig skall höras av den behöriga rättsliga myndigheten på hans bostadsort.

Detta förordnande skall tillställas den behöriga rättsliga myndigheten för åtgärd i

enlighet med föreskrifter som fastställts i rättegångsreglerna. De handlingar som utfärdats med anledning av begäran om förhör skall överlämnas till domstolen enligt samma regler.

Domstolen skall stå för kostnaderna med förbehåll för att de i förekommande fall påläggs parterna.

ARTIKEL 30

En medlemsstat skall behandla mened eller ovarsam utsaga som ett vittne eller en sakkunnig gjort sig skyldig till, som om motsvarande brott begåtts inför nationell domstol i tvistemål. På anmodan av domstolen skall den berörda medlemsstaten väcka åtal mot gärningsmannen vid behörig nationell domstol.

ARTIKEL 31

Domstolens förhandlingar skall vara offentliga om inte domstolen, när synnerliga skäl föreligger, på eget initiativ eller på begäran av parterna, bestämmer något annat.

ARTIKEL 32

Domstolen får under förhandlingarna höra sakkunniga och vittnen samt parterna själva. De sistnämnda får dock föra sin talan muntligt endast genom ombud.

ARTIKEL 33

Protokoll skall föras vid varje förhandling och undertecknas av ordföranden och justitiesekreteraren.

ARTIKEL 34

Turordningslista för förhandlingarna skall fastställas av ordföranden.

ARTIKEL 35

Domstolens överläggningar skall vara och förbli hemliga.

ARTIKEL 36

Domar skall ange skälen för domsluten. De skall uppta namnen på de domare som deltog i överläggningarna.

ARTIKEL 37

Domar skall undertecknas av ordföranden och justitiesekreteraren. De skall avkunnas vid offentligt sammanträde.

ARTIKEL 38

Domstolen skall besluta i fråga om rättegångskostnader.

ARTIKEL 39

Genom ett förenklat förfarande, som vid behov får avvika från enskilda föreskrifter i denna stadga och som skall fastställas i rättegångsreglerna, får domstolens ordförande besluta i fråga om framställning om uppskov enligt artikel 242 i EG-fördraget och artikel 157 i Euratomfördraget, om tillämpning av interimistiska åtgärder enligt artikel 243 i EG-fördraget eller artikel 158 i Euratomfördraget eller om uppskov med verkställighet enligt artikel 256 fjärde stycket i EG-fördraget eller artikel 164 tredje stycket i Euratomfördraget.

Vid förhinder för ordföranden skall denne ersättas av en annan domare i enlighet med rättegångsreglerna.

Avgöranden av ordföranden eller den domare som ersätter honom skall endast vara interimistiska och på intet sätt föregripa domstolens beslut i huvudsaken.

ARTIKEL 40

Medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner får intervensera i tvister inför domstolen.

Samma rätt skall gälla för varje annan person som har ett berättigat intresse av utgången av den tvist som underställts domstolen; undantag utgör tvister mellan medlemsstater, mellan gemenskapernas institutioner eller mellan medlemsstater och gemenskapernas institutioner.

Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket får de andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet intervensera i tvister inför domstolen om något av avtalets tillämpningsområden berörs.

Genom yrkanden i interventionsansökan får endast en av parternas yrkanden biträdas.

ARTIKEL 41

Om en rätteligen instämd part inte inkommer med skriftligt svaromål, skall tredskodom meddelas mot honom. Talan mot domen får föras inom en månad efter delgivning. Sådan talan skall inte medföra uppskov med verkställigheten av tredskodomen om inte domstolen beslutar något annat.

ARTIKEL 42

Medlemsstaterna, gemenskapernas institutioner och varje annan fysisk eller juridisk person får i de fall och på de villkor som skall anges i rättegångsreglerna i egenskap av tredje man föra talan mot en dom som meddelats utan att de blivit hörda, om domen berör deras rätt.

ARTIKEL 43

I händelse av tveksamhet rörande innebör-

den och räckvidden av en dom, skall det ankomma på domstolen att klargöra dess rätta innebörd på begäran av en part eller en av gemenskapernas institutioner som har ett berättigat intresse därav.

ARTIKEL 44

Framställning hos domstolen om ändring av en dom får endast grundas på upptäckten av en omständighet som kan utöva ett avgörande inflytande på ärendets utgång och som när domen meddelades var okänd för domstolen och för den som begär ändring.

Ändringsförfarandet skall inledas med ett beslut av domstolen i vilket uttryckligen konstateras att förekomsten av den nya omständigheten är av sådan art att det finns anledning till ändring och att framställningen av denna anledning kan tas upp till prövning.

Framställning om ändring får inte göras senare än tio år från den dag domen gavs.

ARTIKEL 45

Tidsfrister med hänsyn till avstånd skall fastställas i rättegångsreglerna.

Försutten tid skall inte medföra rättsförlust, om vederbörande styrker förekomsten av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

ARTIKEL 46

Talan mot gemenskaperna om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden skall preskriberas fem år efter den händelse som föranleder ansvarstalan. Preskription skall avbrytas genom att talan väcks vid domstolen eller genom att den skadelidande dessförinnan gör framställning hos en av gemenskapernas behöriga institutioner. I sistnämnda fall skall talan väckas inom den frist av två månader som anges i artikel 230 i EG-fördraget och artikel 146 i Euratomfördraget; bestämmelserna i artikel 232 andra stycket i EG-

fördraget respektive artikel 148 andra stycket i Euratomfördraget skall tillämpas i förekommande fall.

AVDELNING IV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

ARTIKEL 47

Artiklarna 2–8, artiklarna 14 och 15, artikel 17 första, andra, fjärde och femte styckena samt artikel 18 skall tillämpas på förstainstansrätten och dess ledamöter. Den ed som avses i artikel 2 skall avläggas inför domstolen, som också skall fatta de beslut som avses i artiklarna 3, 4 och 6 efter att ha hört förstainstansrätten.

Artikel 3 fjärde stycket och artiklarna 10, 11 och 14 skall också tillämpas på förstainstansrättens justitiesekreterare.

ARTIKEL 48

Förstainstansrätten skall ha femton domare.

ARTIKEL 49

Förstainstansrättens ledamöter kan kallas att tjänstgöra som generaladvokat.

För att biträda förstainstansrätten då denna fullgör sin uppgift skall generaladvokaten fullständigt opartiskt och oavhängigt vid offentliga domstolssessioner lägga fram motiverade yttranden i vissa ärenden som handläggs vid förstainstansrätten.

Kriterierna för att välja ut sådana ärenden liksom förfarandet vid tillsättning av generaladvokater skall fastställas i förstainstansrättens rättegångsregler.

En ledamot av förstainstansrätten som kallats att tjänstgöra som generaladvokat i ett ärende får inte delta i ärendets avgörande.

ARTIKEL 50

Förstainstansrätten skall sammanträda i avdelningar med tre eller fem domare. Domarna skall bland sig välja avdelningarnas ordförande. Ordförandena på avdelningar med fem domare skall väljas för en tid av tre år. De kan återväljas en gång.

Avdelningarnas sammansättning och tilldelningen av ärenden skall bestämmas i rättegångsreglerna. I vissa fall, som bestäms i rättegångsreglerna, kan förstainstansrätten sammanträda i plenum eller med en domare.

I rättegångsreglerna får också föreskrivas att förstainstansrätten skall sammanträda i stor avdelning i de fall och på de villkor som den själv skall fastställa.

ARTIKEL 51

Med avvikelse från den regel som nämns i artikel 225.1 i EG-fördraget och artikel 140a.1 i Euratomfördraget skall talan som väcks av medlemsstaterna, gemenskapernas institutioner och Europeiska centralbanken omfattas av domstolens behörighet.

ARTIKEL 52

Domstolens ordförande och förstainstansrättens ordförande skall gemensamt bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen skall tjänstgöra vid förstainstansrätten så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda skall ansvara inför förstainstansrättens justitiesekreterare under överinseende av förstainstansrättens ordförande.

ARTIKEL 53

Avdelning III skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten.

Vid behov skall förfarandet vid förstainstansrätten preciseras och kompletteras genom förstainstansrättens rättegångsregler. Rättegångsreglerna får avvika från artikel 40 fjärde stycket och artikel 41 för att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i de tvister som rör immateriella rättigheter.

Utan hinder av artikel 20 fjärde stycket får generaladvokaten framlägga sina motiverade yttranden skriftligen.

ARTIKEL 54

Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till förstainstansrätten av misstag ges in till domstolens justitiesekreterare skall denne omedelbart skicka handlingen till förstainstansrättens justitiesekreterare; likaså skall förstainstansrättens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till domstolen av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens justitiesekreterare.

Om förstainstansrätten finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens behörighet skall den hänskjuta ärendet till domstolen; likaså skall domstolen, om den finner att ett ärende omfattas av förstainstansrättens behörighet, hänskjuta ärendet till förstainstansrätten. Denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

Om domstolen och förstainstansrätten behandlar ärenden som avser samma sak eller samma tolkningsfrågor eller angår giltigheten av samma rättsakt, kan förstainstansrätten efter att ha hört parterna skjuta upp handläggningen fram till dess att domstolen har dömt i ärendet. När det gäller ansökningar om ogiltigförklaring av samma rättsakt kan förstainstansrätten även förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådana ansökningar. I de fall som anges i detta stycke kan domstolen också besluta att skjuta upp sin handläggning; i så fall skall handläggningen vid förstainstansrätten fortsätta.

ARTIKEL 55

Justitiesekreteraren skall meddela alla parter, samt alla medlemsstater och gemenskapernas institutioner, även om dessa inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten, om förstainstansrättens slutliga avgöranden liksom om avgöranden som endast delvis avgör frågan om saken eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder.

ARTIKEL 56

Förstainstansrättens slutliga avgöranden samt avgöranden av den rätten som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till domstolen inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part som helt eller delvis inte har vunnit bifall till sin talan har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner får emellertid endast överklaga om förstainstansrättens beslut påverkar dem direkt.

Med undantag av ärenden som rör tvister mellan gemenskaperna och deras anställda får även medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten överklaga. Dessa medlemsstater och gemenskapsinstitutioner skall i sådana fall ha samma ställning som de medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som intervenerat i första instans.

ARTIKEL 57

En person som av förstainstansrätten fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till domstolen inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

Beslut av förstainstansrätten enligt artikel 242 eller 243 eller artikel 256 fjärde stycket i EG-fördraget eller enligt artikel 157 eller 158 eller artikel 164 tredje stycket i Eur-

atomfördraget får överklagas till domstolen av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

Ett överklagande enligt första och andra styckena skall prövas och avgöras enligt förfarandet i artikel 39.

ARTIKEL 58

Ett överklagande till domstolen skall vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

ARTIKEL 59

Vid överklagande av ett beslut av förstainstansrätten skall förfarandet vid domstolen bestå av en skriftlig och en muntlig del. I enlighet med villkoren i rättegångsreglerna kan domstolen efter att ha hört generaladvokaten och parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

ARTIKEL 60

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 242 och 243 i EG-fördraget eller artiklarna 157 och 158 i Euratomfördraget skall ett överklagande inte hindra verkställighet.

Med avvikelse från artikel 244 i EG-fördraget och artikel 159 i Euratomfördraget skall ett avgörande av förstainstansrätten varigenom ett allmängiltigt beslut förklaras ogiltigt gälla först efter utgången av den tid som anges i artikel 56 första stycket i denna stadga eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, efter det att överklagandet har avslagits. En part kan dock enligt artiklarna

242 och 243 i EG-fördraget eller artiklarna 157 och 158 i Euratomfördraget föra talan vid domstolen med yrkande om uppskov med verkställigheten av det beslut som har förklarats ogiltigt eller med yrkande om någon annan interimistisk åtgärd.

ARTIKEL 61

Om överklagandet är välgrundat skall domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande.

Om ett ärende återförvisas till förstainstansrätten är denna bunden av domstolens beslut i rättsfrågor.

Om en medlemsstat eller en av gemenskapernas institutioner som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten har överklagat och överklagandet är välgrundat kan domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av förstainstansrättens upphävda avgörande som skall betraktas som bestående för parterna i ärendet.

ARTIKEL 62

I fall som avses i artikel 225.2 och 225.3 i EG-fördraget och artikel 140a.2 och 140a.3 i Euratomfördraget kan förste generaladvokaten föreslå att domstolen omprövar

förstainstansrättens avgörande om han anser att det föreligger en allvarlig risk för att enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten undergrävs.

Förslaget skall läggas fram inom en månad efter det att förstainstansrätten har meddelat sitt avgörande. Domstolen skall inom en månad efter det att förslaget har lagts fram av förste generaladvokaten besluta om avgörandet skall omprövas eller inte.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 63

Domstolens och förstainstansrättens rättegångsregler skall innehålla alla bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa och vid behov komplettera denna stadga.

ARTIKEL 64

Till dess att regler om språkanvändningen vid domstolen och förstainstansrätten har antagits i denna stadga skall bestämmelserna om språkanvändning i domstolens rättegångsregler och förstainstansrättens rättegångsregler fortsätta att gälla. Dessa bestämmelser får ändras eller upphävas endast enligt det förfarande som föreskrivs för ändringar i denna stadga.

C. Protokoll som fogas till fördraget om upprättandet av europeiska gemenskapen

1. PROTOKOLL

om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om kol- och stålforskningsfonden

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor i samband med att Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen (EKSG) upphör att gälla,

SOM ÖNSKAR överlåta EKSG:s medel till Europeiska gemenskapen,

SOM BEAKTAR önskemålet att dessa medel skall användas för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin samt behovet av att fastställa vissa särskilda bestämmelser för detta,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

ARTIKEL 1

1. EKSG:s alla tillgångar och skulder per den 23 juli 2002 skall överföras till Europeiska gemenskapen från och med den 24 juli 2002.

2. Nettovärdet av dessa tillgångar och skulder enligt EKSG:s balansräkning per den 23 juli 2002 skall, med förbehåll för alla

ökningar eller minskningar som kan inträffa som en följd av avvecklingen, betraktas som tillgångar avsedda för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin och betecknas som "EKSG under avveckling". När avvecklingen är slutförd skall tillgångarna betecknas som "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar".

3. Intäkterna från dessa tillgångar, vilka skall betecknas som "Kol- och stålforskningsfonden", skall endast användas för forskning utanför ramprogrammet för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin i enlighet med bestämmelserna i detta protokoll och i rättsakter som antas på grundval av detta.

ARTIKEL 2

Rådet skall enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta de nödvändiga bestämmelserna för genomförande av detta protokoll, inklusive grundprinciper och lämpliga beslutsförfaranden, särskilt för antagande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltning av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar och tekniska riktlinjer för fondens forskningsprogram.

ARTIKEL 3

Om inte annat föreskrivs i detta protokoll och i rättsakter som antas på grundval av detta, skall bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen vara tillämpliga.

ARTIKEL 4

Detta protokoll skall tillämpas från och med den 24 juli 2002.

2. PROTOKOLL

om artikel 67 i fördraget om upprättandet av europeiska gemenskapen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA

HAR ENATS OM följande bestämmelse
som skall fogas till Fördraget om upprättandet
av Europeiska gemenskapen.

ENDA ARTIKEL

Från och med den 1 maj 2004 skall rådet
besluta med kvalificerad majoritet, på förslag
av kommissionen och efter att ha hört
Europaparlamentet, för att vidta de åtgärder
som avses i artikel 66 i Fördraget om
upprättandet av Europeiska gemenskapen.

SLUTAKT

KONFERENSEN MELLAN FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, som samlades i Bryssel den 14 februari 2000 för att i samförstånd besluta om ändringar i Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska atomenergigemenskapen och Europeiska kol- och stålgemenskapen och vissa akter som hör samman med dem, har antagit följande texter:

I.

Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

II.

Protokoll

A. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna

Protokoll om utvidgningen av Europeiska unionen

B. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen

Protokoll om domstolens stadga

C. Protokoll som fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

1. Protokoll om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden

2. Protokoll om artikel 67 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

KONFERENSEN antog följande förklaringar som bifogas denna slutakt:

1. Förklaring om den europeiska säkerhets- och försvarspolitik

2. Förklaring om artikel 31.2 i Fördraget om Europeiska unionen
3. Förklaring om artikel 10 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
4. Förklaring om artikel 21 tredje stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
5. Förklaring om artikel 67 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
6. Förklaring om artikel 100 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
7. Förklaring om artikel 111 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
8. Förklaring om artikel 137 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
9. Förklaring om artikel 175 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
10. Förklaring om artikel 181a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
11. Förklaring om artikel 191 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
12. Förklaring om artikel 225 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
13. Förklaring om artikel 225.2 och 225.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
14. Förklaring om artikel 225.2 och 225.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
15. Förklaring om artikel 225.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
16. Förklaring om artikel 225a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
17. Förklaring om artikel 229a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
18. Förklaring om revisionsrätten
19. Förklaring om artikel 10.6 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken
20. Förklaring om utvidgningen av Europeiska unionen
21. Förklaring om tröskeln för kvalificerad majoritet och antalet röster för en blockerande minoritet i en utvidgad union
22. Förklaring om var Europeiska rådet skall hålla sina möten
23. Förklaring om unionens framtid
24. Förklaring om artikel 2 i protokollet om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden

KONFERENSEN beaktade följande förklaringar som bifogas denna slutakt:

1. Förklaring från Luxemburg
2. Förklaring från Grekland, Spanien och Portugal om artikel 161 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
3. Förklaring från Danmark, Tyskland, Nederländerna och Österrike om artikel 161 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Utfärdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett

FÖRKLARINGAR SOM KONFERENSEN ANTOG

1. Förklaring om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken

I överensstämmelse med de texter om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (rapport från ordförandeskapet med bilagor) som Europeiska rådet i Nice har godkänt, är det Europeiska unionens mål att denna politik snabbt skall bli operativ. Ett beslut i detta avseende kommer att fattas av Europeiska

rådet så snart som möjligt under år 2001 och senast vid Europeiska rådet i Laeken/Bryssel på grundval av de befintliga bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen. Följaktligen behöver inte Nicefördraget först ha trätt i kraft.

2. Förklaring om artikel 31.2 i Fördraget om Europeiska unionen

Konferensen erinrar om att

— beslutet att inrätta en enhet (Eurojust) som består av åklagare, domare eller polistjänstemän med motsvarande behörighet, vilka har avdelats av varje medlemsstat, och som har till uppgift att underlätta en god samordning mellan de nationella åklagarmyndigheterna och stödja brottsutredningar som gäller

organiserad brottslighet, planerades i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Tammerfors den 15-16 oktober 1999,

— det europeiska rättsliga nätverket inrättades genom gemensam åtgärd 98/428/RIF beslutad av rådet den 29 juni 1998 (EGT L 191, 7.7.1998, s. 4).

3. Förklaring om artikel 10 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen erinrar om att den skyldighet till lojalt samarbete som följer av artikel 10 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och som styr relationerna mel-

lan medlemsstaterna och gemenskapsinstitutionerna även styr relationerna mellan gemenskapsinstitutionerna själva. När det gäller relationerna mellan institutionerna får Euro-

paparlamentet, rådet och kommissionen ingå interinstitutionella avtal, om det inom ramen för denna skyldighet till lojalt samarbete visar sig nödvändigt att underlätta tillämpningen av bestämmelserna i Fördraget om upprättandet

av Europeiska gemenskapen. Dessa avtal får inte ändra eller komplettera bestämmelserna i fördraget och får endast ingås med dessa tre institutioners samtycke.

4. Förklaring om artikel 21 tredje stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen uppmanar de institutioner och organ som avses i artikel 21 tredje stycket eller artikel 7 att se till att varje skriftlig

framställning från en unionsmedborgare besvaras inom rimlig tid.

5. Förklaring om artikel 67 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

De höga fördragsslutande parterna är eniga om att rådet vid det beslut som det skall fatta enligt artikel 67.2 andra strecksatsen

— skall besluta, från och med den 1 maj 2004, i enlighet med förfarandet i artikel 251 för att vidta de åtgärder som avses i artikel 62.3 och artikel 63.3 b,

— skall besluta i enlighet med förfarandet i artikel 251 för att vidta de åtgärder som avses i artikel 62.2 a från och med den dag

då det finns en överenskommelse om tillämpningsområdet för de åtgärder som rör personers passage av medlemsstaternas yttre gränser.

Rådet skall vidare bemöda sig om att göra förfarandet i artikel 251 tillämpligt på övriga områden som ingår i avdelning IV, eller på vissa av dessa områden, från och med den 1 maj 2004 eller så snart som möjligt efter denna tidpunkt.

6. Förklaring om artikel 100 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen erinrar om att beslut om ekonomiskt bistånd enligt artikel 100 som är förenliga med regeln om "no bail-out" i artikel 103 skall överensstämja med budgetplanen för 2000-2006 och särskilt med punkt 11 i det interinstitutionella avtalet av

den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet samt med motsvarande bestämmelser i framtida interinstitutionella avtal och budgetplaner.

7. Förklaring om artikel 111 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att förfarandena skall vara sådana att de gör det möjligt för alla medlemsstater i euroområdet att delta fullt ut i varje etapp av utarbetandet av gemenska-

pens ståndpunkt på internationell nivå när det gäller frågor av särskild betydelse för den ekonomiska och monetära unionen.

8. Förklaring om artikel 137 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att alla utgifter enligt artikel 137 skall belasta rubrik 3 i

budgetplanen.

9. Förklaring om artikel 175 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

De höga fördragsslutande parterna är beslutna att sörja för att Europeiska unionen skall fungera som drivkraft för att främja miljöskyddet inom unionen och för att på det internationella planet eftersträva samma mål

på global nivå. Alla möjligheter som fördraget erbjuder måste utnyttjas fullt ut i strävan att nå detta mål, även stimulansåtgärder och instrument som är inriktade på marknaden och avsedda att främja en hållbar utveckling.

10. Förklaring om artikel 181a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen bekräftar att stöd till tredje lands betalningsbalans inte ligger inom tillämpningsområdet för artikel 181a, utan att

det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

11. Förklaring om artikel 191 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen erinrar om att bestämmelserna i artikel 191 inte innebär någon överföring av behörighet till Europeiska gemenskapen och inte påverkar tillämpningen av relevanta nationella konstitutionella bestämmelser.

Finansiering av politiska partier på europeisk nivå genom Europeiska gemenskaper-

nas budget får inte utnyttjas för att direkt eller indirekt finansiera politiska partier på nationell nivå.

Bestämmelserna om finansiering av politiska partier skall gälla på samma grundval för alla politiska krafter som är företrädare i Europaparlamentet.

12. Förklaring om artikel 225 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen uppmanar domstolen och kommissionen att snarast granska hela behörighetsfördelningen mellan domstolen och förstainstansrätten, särskilt när det gäller

direkt talan, och att lägga fram lämpliga förslag, så att de kan granskas av de behöriga instanserna så snart som Nicefördraget har trätt i kraft.

13. Förklaring om artikel 225.2 och 225.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen anser att de väsentliga bestämmelserna om omprövningsförfarandet i artikel 225.2 och 225.3 bör fastställas i domstolens stadga. I dessa bestämmelser bör särskilt anges

— parternas roll i förfarandet vid domstolen, så att deras rättigheter skyddas,

– omprövningsförfarandets inverkan på verkställbarheten hos förstainstansrättens avgöranden,

– verkan av domstolens avgörande på tvisten mellan parterna.

14. Förklaring om artikel 225.2 och 225.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen anser att rådet, när det antar de bestämmelser i domstolens stadga som krävs för att genomföra artikel 225.2 och 225.3, bör införa ett förfarande som säker-

ställer att det, senast tre år efter Nicefördragets ikraftträdande, görs en utvärdering av hur dessa bestämmelser fungerar i praktiken.

15. Förklaring om artikel 225.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen anser att domstolen, i de undantagsfall då den beslutar att ompröva förstainstansrättens avgöranden av frågor som

hänskjutits för förhandsavgörande, bör fatta beslut enligt ett brådskande förfarande.

16. Förklaring om artikel 225a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen anmodar domstolen och kommissionen att snarast utarbeta ett utkast till beslut om upprättande av en särskild rättsin-

stans som är behörig att i första instans avgöra tvister mellan gemenskapen och dess anställda.

17. Förklaring om artikel 229a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen anser att artikel 229a inte påverkar valet av den rättsliga ram som kan inrättas för att avgöra tvister som rör tillämpningen av de rättsakter som antagits på

grundval av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och genom vilka gemenskapsrättigheter avseende industriellt rättsskydd skapas.

18. Förklaring om revisionsrätten

Konferensen uppmanar revisionsrätten och de nationella revisionsorganen att förbättra ramen och villkoren för sitt samarbete samtidigt som de behåller sin självständighet. För

detta ändamål kan revisionsrättens ordförande inrätta en kontaktkommitté med de nationella revisionsorganens ordförande.

19. Förklaring om artikel 10.6 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken

Konferensen förväntar sig att en rekommendation enligt artikel 10.6 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Euro-

peiska centralbanken läggs fram snarast möjligt.

20. Förklaring om utvidgningen av Europeiska unionen¹

Den gemensamma ståndpunkt om fördelningen av platser i Europaparlamentet, vägningen av röster i rådet, sammansättningen av Ekonomiska och sociala kommittén och sammansättningen av Regionkommittén som

medlemsstaterna kommer att inta vid anslutningskonferenserna skall överensstämma med följande tabeller för en union med 27 medlemsstater.

21. Förklaring om tröskeln för kvalificerad majoritet och antalet röster för en blockerande minoritet i en utvidgad union

Om inte alla kandidatstater som anges på listan i förklaringen om utvidgningen av Europeiska unionen ännu har anslutits till unionen när den nya vägningen av rösterna träder i kraft (1 januari 2005), skall tröskeln för kvalificerad majoritet ändras i takt med anslutningarna från ett procenttal som är lägre än det nuvarande procenttalet upp till högst

73,4 %. När alla ovan nämnda kandidatstater har anslutits, skall antalet röster som krävs för en blockerande minoritet i en sådan union med 27 medlemmar ändras till 91 röster, och den tröskel för kvalificerad majoritet som följer av tabellen i förklaringen om utvidgningen av Europeiska unionen skall automatiskt anpassas i enlighet därmed.

22. Förklaring om var Europeiska rådet skall hålla sina möten

Från och med 2002 skall ett av Europeiska rådets möten under varje ordförandeskap hållas i Bryssel. När unionen har arton

medlemmar skall alla Europeiska rådets möten äga rum i Bryssel.

23. Förklaring om unionens framtid

1. Viktiga reformer har beslutats i Nice. Konferensen välkomnar att konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar har slutförts på ett framgångsrikt sätt och ger medlemsstaterna i uppdrag att snarast ratificera Nicefördraget.

2. Konferensen är enig om att slutförandet av konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar öppnar vägen för Europeiska unionens utvidgning och betonar att Europeiska unionen genom ratificeringen av Nicefördraget kommer att ha fullbordat de institutionella förändringar som är nödvändiga för de nya medlemsstaternas anslutning.

3. Efter att ha öppnat vägen för utvidgningen önskar konferensen att en bredare och djupare diskussion om Europeiska unionens framtida utveckling inleds. I samarbete med kommissionen och med medverkan av Euro-

parlamentet kommer det svenska och det belgiska ordförandeskapet år 2001 att uppmuntra till omfattande diskussioner med alla berörda parter: företrädare för de nationella parlamenten och den allmänna opinionen, dvs. från det politiska livet, näringslivet och universitetsvärlden, företrädare för det civila samhället med mera. Kandidatstaterna kommer att knytas till denna process enligt villkor som skall fastställas.

4. Efter det att en rapport har lagts fram för Europeiska rådet i Göteborg i juni 2001 kommer Europeiska rådet vid sitt möte i Laeken/Bryssel i december 2001 att anta en förklaring med lämpliga initiativ för den fortsatta processen.

5. I denna process bör bland annat följande frågor behandlas:

— Frågan om hur man skall upprätta och därefter upprätthålla en mer exakt avgränsning av Europeiska unionens och medlemsstaternas befogenheter som överensstämmer med subsidiaritetsprincipen.

— Vilken ställning den i Nice proklamerade Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skall ha, i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i Köln.

— En förenkling av fördragen för att göra dem tydligare och lättare att förstå, utan att deras innebörd ändras.

— De nationella parlamentens roll i den europeiska strukturen.

6. Genom att ta upp dessa frågor erkänner konferensen behovet av att förbättra och

övervaka unionens och dess institutioners demokratiska legitimitet och öppenhet för att föra dem närmare medlemsstaternas medborgare.

7. Konferensen är enig om att det efter detta förberedande arbete skall sammankallas en ny konferens mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar under 2004 för att behandla ovannämnda frågor i syfte att göra motsvarande ändringar i fördragen.

8. Konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar skall inte utgöra något hinder eller förhandsvillkor för utvidgningsprocessen. De kandidatstater som har avslutat anslutningsförhandlingarna med unionen skall dessutom inbjudas att delta i konferensen. De kandidatstater som inte har avslutat sina anslutningsförhandlingar skall inbjudas som observatörer.

24. Förklaring om artikel 2 i protokollet om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden

Konferensen uppmanar rådet att i enlighet med artikel 2 i protokollet sörja för att EKSG:s statistiksystem behålls även efter det att EKSG-fördraget har upphört att gälla, till

och med den 31 december 2002, och att uppmana kommissionen att avge lämpliga rekommendationer.

FÖRKLARINGAR SOM KONFERENSEN BEAKTADE

1. Förklaring från Luxemburg

Utan att det påverkar beslutet av den 8 april 1965 och de bestämmelser och möjligheter som detta innehåller om framtida instituters, organs och avdelningars säten, förpliktar sig Luxemburgs regering att inte kräva sätet för överklagandenämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden

(varumärken, mönster och modeller), vilka även i fortsättningen skall ligga i Alicante, oavsett om dessa nämnder skulle bli särskilda rättsinstanser i den mening som avses i artikel 220 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

2. Förklaring från Grekland, Spanien och Portugal om artikel 161 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Greklands, Spaniens och Portugals samtycke till en övergång till kvalificerad majoritet i artikel 161 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har skett under förutsättning att ordet "fleråriga" i tredje stycket betyder att den budgetplan som är

tillämplig från och med den 1 januari 2007 och det därmed sammanhörande interinstitutionella avtalet kommer att ha en löptid som är lika lång som den nuvarande budgetplanens.

3. Förklaring från Danmark, Tyskland, Nederländerna och Österrike om artikel 161 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Beträffande förklaringen från Grekland, Spanien och Portugal om artikel 161 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen förklarar Danmark, Tyskland,

Nederländerna och Österrike att den förklaringen inte påverkar Europeiska kommissionens handlande, särskilt när det gäller dess initiativrätt.

Nr 18—19, 8 1/2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1457-067X